

ISSN 1686-0748

วารสารความร่วมมือกับต่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ

THE BULLETIN ON INTERNATIONAL COOPERATION OF THE MINISTRY OF EDUCATION

ปีที่ 7 ฉบับที่ 3 เมษายน - มิถุนายน 2553

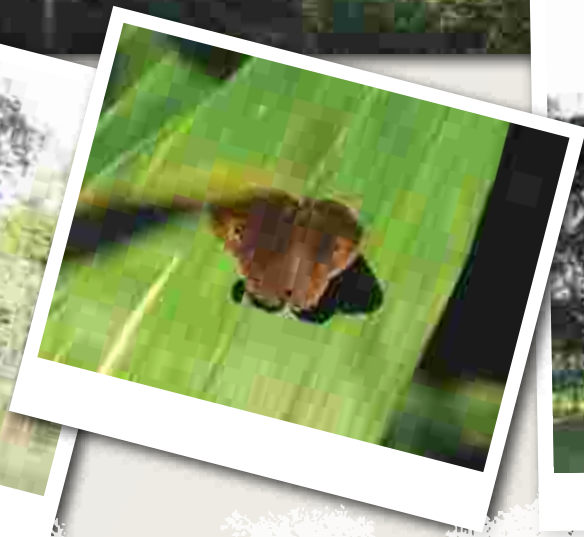
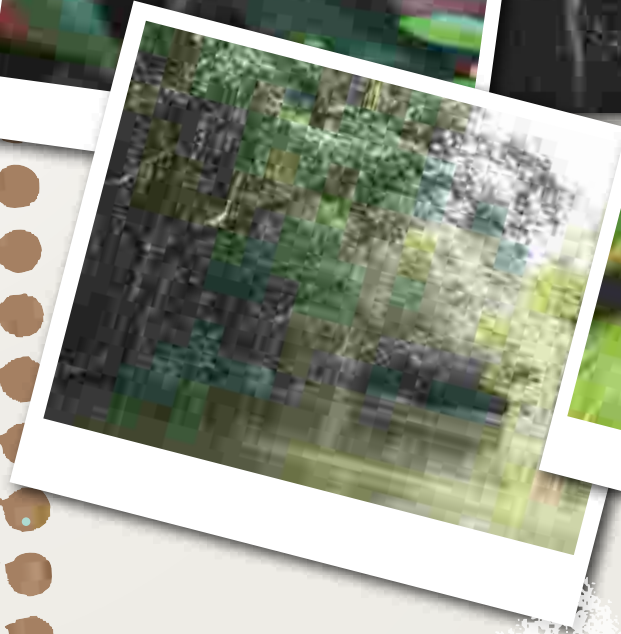
Vol.7 No.3 April - June 2010

“ ผนึกความร่วมมือเอเชียตะวันออกเฉียง
การขับเคลื่อนความร่วมมือ
เพื่อสร้างประชาคม ”

แพมภาพมรดกโลก

ผืนป่าดงพญาเย็น - เขานินสุ

Dong Phrayayen - Khao Yai Forest Complex

ขึ้นทะเบียนมรดกโลกในปี 2005 ประเภทมรดกโลกทางธรรมชาติ

ดงพญาเย็นเป็นผืนป่าแถบเทือกเขาพนมดงรัก เชื่อมต่อระหว่างอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อุทยานแห่งชาติทับลาน อุทยานแห่งชาติปางสีดา อุทยานแห่งชาติตาพระยา และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดงใหญ่ รวมผืนที่ป่าทั้ง 4 แห่งนี้มีพื้นที่ถึง 3.8 ล้านไร่ มรดกโลกแห่งนี้เป็นป่าดงดิบเขี้ยวขจิตตลอดปี มีความอุดมสมบูรณ์และรักษาสภาพป่าไม้และสัตว์ป่าไว้ได้อย่างดี ประกอบด้วย สัตว์ป่าถึง 800 ชนิด รวมถึง สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม 112 ชนิด นก 392 ชนิด สัตว์เลื้อยคลานและสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ 200 ชนิด มีพืชพรรณไม้และแมลงกว่าหลายพันชนิด ผืนป่าแห่งนี้ยังเป็นนิเวศน์ป่าเขตร้อนที่สำคัญในระดับโลก ผืนสุดท้ายที่เหลืออยู่ในประเทศไทยในแถบมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ มีความสำคัญโดดเด่นเป็นสากลในการเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ที่ตกอยู่ในสภาพอันตรายและมีความสำคัญระดับโลก

In Focus

7 ผนึกความร่วมมือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ : การขับเคลื่อนความร่วมมือเพื่อสร้างประชาคม

Education Cooperation in East Asian Summit Countries for Regional Competitiveness and Community Building

ชนิษฐา ห้านิวัติศัย

ความเคลื่อนไหว (Movement)

6 การประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของคณบดีคณาจารย์และผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ

Rajabhat Deans Forum on ICT in Education สุพรรณบุรี ค่ายวง

8 การประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องการมีส่วนร่วมของรัฐและเอกชนในการจัดการศึกษา

Workshop on Public - Private Partnerships in Education

วิไลลักษณ์ ผดุงกิตติมาลัย

10 โครงการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการฯ กับประเทศสมาชิกยูเนสโก ประจำปี 2553

Exchange Program for Officers of the National Commission for UNESCO

ดุริยา อมตวิวัฒน์
รัชนีพร พงศ์อุทุม

13 การประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจด้านการศึกษาอาเซียน+3

ASEAN Plus Three Senior Officials Ad Hoc Working Group Meeting on Education

ชนิษฐา ห้านิวัติศัย
วรมน นาวโรจน์

16 การประชุมเชิงปฏิบัติการระดับภูมิภาคครั้งที่ 1 ว่าด้วยความร่วมมือด้านการศึกษาในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันในภูมิภาค และการสร้างประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

Regional Workshop 1: Education Cooperation in East Asian Summit Countries for Regional Competitiveness and Community Building

ชนิษฐา ห้านิวัติศัย

19 การจัดการปฐมนิเทศและพิธีมอบทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนที่ได้รับทุนการศึกษาของรัฐบาลมาเลเซีย ประจำปี 2553

Student Orientation and Awarding of Malaysian Government Scholarship 2010

โกมุที ยมฉนนันท์

20 การติดตามประเมินผลและเยี่ยมมนักเรียนทุนโครงการ 1 อำเภอ 1 ทุนที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์และฝรั่งเศส

The Assessment of ODOS Project and Visit to the ODOS Students in Switzerland and France

ยุวดี ภูริโกโคย
ภัสศรี ศิริประภา

22 โครงการการพัฒนาศักยภาพในการจัดการภัยพิบัติ

Capacity Building in Disaster Management

สมทรง งามวงษ์
รุ่งกานต์ พันธุ์ภักดี

บทความมรดกโลก (World Heritage)

24 ผืนป่าดงพญาเย็น - เขาใหญ่ มรดกโลกด้านธรรมชาติของไทย

Dong Phrayayen - Khao Yai Forest Complex : Natural World Heritage of Thailand

สาวิตรี สุวรรณสถิตย์

บทความ (Article)

32 บทความสิทธิมนุษยชนการศึกษาเพื่อส่งเสริมค่านิยมอันพึงประสงค์

Values Education

รศ. ดร.วไล ณ์ ป้อมเพชร

เกร็ดข่าว (News) 36-38

จากบรรณาธิการ From the Editor

ความร่วมมือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ผนึกความร่วมมือระหว่างประเทศอาเซียน 10 ประเทศกับ จีน ญี่ปุ่น และเกาหลี โดยมีเจตนารมณ์เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือในด้านการเมือง เศรษฐกิจ การเงิน สังคม วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม และการพัฒนาให้ก้าวไกล เพื่อบรรลุการสร้างประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียง (EAC) และในทุกปีจะมีการจัดประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก (East Asia Summit) ซึ่งเป็นเวทีการหารือทางยุทธศาสตร์ที่เปิดกว้าง โปร่งใส ในการพัฒนาความร่วมมือระหว่างกัน โดยเฉพาะความร่วมมือด้านการศึกษาในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงถือเป็นอีกก้าวหนึ่งที่ต้องผนึกความร่วมมือเพื่อเสริมสร้างศักยภาพเยาวชนและพลเมืองของภูมิภาคให้สามารถแข่งขันในประชาคมโลกได้ใน In Focus ฉบับนี้จึงขอนำเสนอการขับเคลื่อนความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในการศึกษา เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการเสริมสร้างความรู้ ยกระดับการศึกษาของไทยสู่การเป็นประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียงในอนาคต

นอกจากนี้ ในฉบับยังมีสาระสำคัญด้านความร่วมมือกับต่างประเทศที่น่าสนใจหลายเรื่อง อาทิ โครงการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ที่จัดขึ้นเพื่อประสานความสัมพันธ์และสร้างเครือข่ายมิตรภาพระหว่างเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติ สหประชาชาติ การประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจด้านการศึกษาของประเทศ ASEAN+3 ที่จังหวัดภูเก็ต ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารายละเอียดและรูปแบบการจัดตั้งกลไกความร่วมมือด้านการศึกษาของประเทศอาเซียน และจีน เกาหลี และญี่ปุ่น รวมทั้งพิจารณาวางแผนปฏิบัติการด้านการศึกษาอาเซียน+3 และการประชุมเชิงปฏิบัติการระดับภูมิภาค ครั้งที่ 1 ว่าด้วยความร่วมมือด้านการศึกษาในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงเพื่อเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันในภูมิภาคและการสร้างประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียง ซึ่งจัดขึ้นที่ประเทศอินโดนีเซีย เป็นต้น

สว่นบทความมรดกโลกในฉบับนี้ ขอนำท่านผู้อ่านไปพบกับมรดกโลกทางธรรมชาติของไทยที่ได้ชื่อว่ามีคุณค่ามรดกสมบูรณ์และดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวมากที่สุดจนติดอันดับต้นๆ ในระดับโลก นั่นก็คือ **ผืนป่าดงพญาเย็น - เขาใหญ่** ผืนป่าที่มีการรักษาสภาพป่าไม้และสัตว์ป่าไว้ได้อย่างสมบูรณ์ที่สุดในประเทศไทย มีสัตว์ป่าและพืชพันธุ์อาศัยอยู่มากมายหลายพันชนิด อีกทั้งเป็นแหล่งศึกษาทางนิเวศน์และชีววิทยาที่สำคัญมากแห่งหนึ่งของโลกด้วย นอกจากนี้ยังมีบทความสิทธิมนุษยชนของ รศ. ดร.วไล ณ์ บ่อมเพชร **เรื่องการศึกษาเพื่อส่งเสริมค่านิยมอันพึงประสงค์** โดยกล่าวถึงการสร้างค่านิยมที่ดีในสังคมไทย อาทิ การเคารพผู้ใหญ่ ความเมตตา กรุณา ความสันโดษ เป็นต้น ซึ่งคนสมัยใหม่มักหลงลืมและละเลยค่านิยมอันดีงามและมีคุณค่าเหล่านี้ เราจะมีส่วนส่งเสริมการอนุรักษ์ค่านิยมเพื่อให้เด็กและเยาวชนในปัจจุบัน

ได้เรียนรู้ได้อย่างไร การศึกษาจะมีส่วนร่วมส่งเสริมค่านิยมได้หรือไม่? โปรดติดตามสาระได้ในเล่ม

ท่านผู้อ่านสามารถติดตามอ่านวารสารความร่วมมือกับต่างประเทศของกระทรวงศึกษาธิการฉบับย้อนหลังและฉบับปัจจุบันได้ในเว็บไซต์ www.bic.moe.go.th แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้า...สวัสดิ์

In accordance with its external relations mandate, ASEAN is working towards the development of friendly relations and mutually beneficial dialogue and cooperation and partnerships with other countries. In the past two decades, the relationship between the ten ASEAN member countries and other countries in East Asia has deepened considerably, through mechanisms such as the ASEAN Plus Three or APT Dialogue and the East Asia Summit. Educational cooperation is an important factor in the East Asia community building process and the development of an East Asian consciousness. For those interested in the process of regional integration, the 'In Focus' section of this Bulletin explores cooperation in East Asia, as well as reports from the ASEAN Plus Three Senior Officials Ad Hoc Working Group Meeting on Education and the Regional Workshop on Education Cooperation in East Asian Summit Countries for Regional Competitiveness and Community Building.

Following articles looking at capacity building for education administrators through ICT, disaster management, and the recent exchange programme for officers of the National Commission for UNESCO, the Bulletin continues its focus on World Heritage taking the reader to Dong Phrayayen-Khao Yai Forest Complex, one of the natural wonders of Thailand. With its great diversity of flora and fauna, the area serves as a large and invaluable learning center for biology and ecology at national and international level.

A special feature in this issue is the article on Values Education by Assoc. Prof. Dr. Valai na Pombejr. Apart from building knowledge and understanding, education should create opportunities for students to develop the values and behaviours which make them a responsible citizen able to contribute to the well - being of society. Dr. Valai explores how to foster traditional Thai values among adolescents .

The Bulletin on International Cooperation is also available on line at HYPERLINK "<http://www.bic.moe.go.th>"

Until the next issue.

ผนึกความร่วมมือเอเชียตะวันออกเฉียง : การขับเคลื่อนความร่วมมือเพื่อสร้างประชาคม

❖ ขนิษฐา ห่านรัตติศัย

ความร่วมมือเอเชียตะวันออกเฉียงเริ่มต้นครั้งแรกในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียนไม่เป็นทางการ ครั้งที่ 3 เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2542 ณ กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ โดยผู้นำอาเซียนและประเทศ+3 (จีน เกาหลี และญี่ปุ่น) ได้มีแถลงการณ์ร่วมว่าด้วยความร่วมมือเอเชียตะวันออกเฉียง (1st Joint Statement on East Asia Cooperation) เพื่อประกาศเจตนารมณ์อย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรก ที่จะเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างกันด้านการเมือง เศรษฐกิจ การเงิน สังคม วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม และการพัฒนา ซึ่งนับได้ว่าเป็นก้าวแรกและก้าวสำคัญของการพัฒนาความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับประเทศ+3 (จีน เกาหลี และญี่ปุ่น)

ต่อมา ผู้นำอาเซียน+3 ได้ให้ความเห็นชอบการจัดตั้งกลุ่มวิสัยทัศน์เอเชียตะวันออกเฉียง East Asia Vision Group

Organized from 10 to 12 May 2010 at the ASEAN Secretariat in Jakarta, Indonesia, the Regional Workshop 1: Education Cooperation in East Asian Summit Countries for Regional Competitiveness and Community Building is participated by 40 senior officials on education from ASEAN countries, China, South Korea, Japan, Australia and New Zealand. Representing Thailand, the Deputy Permanent Secretary for Education Mrs. Sivika Metavatchaikul attended this conference. Upon the welcoming message by the ASEAN Secretary - General Dr. Surin Pitsuwan, each participating country presents its national report on education cooperation. Regarding Thailand, emphasis is given to cooperation on quality development of educational administration, life-long learning and good understanding across culture. Activities carried out by the Ministry of Education under the ASEAN+3 framework were presented and discussed in the conference as well.

ภายใต้แผนงานความร่วมมืออาเซียน+3 ดังนี้

(1) สนับสนุนการลงทุนด้านการศึกษา และการฝึกอบรม เพื่อเพิ่มโอกาสการเรียนรู้สำหรับเด็กและเยาวชนนอกระบบโรงเรียน และยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถาบัน การศึกษา รวมทั้งการพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษา

(2) ส่งเสริมความร่วมมือด้านการสร้างเครือข่าย การวิจัยและการพัฒนาในสถาบันและหน่วยงานด้านการศึกษา

(3) ส่งเสริมความร่วมมือระดับอุดมศึกษา เพิ่มการเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างมหาวิทยาลัยผ่านเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน และสนับสนุนการเทียบโอนหน่วยกิตระหว่างมหาวิทยาลัยในกลุ่มประเทศอาเซียน+3

(4) สนับสนุนงานวิจัยและการแลกเปลี่ยนนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญในกลุ่มประเทศอาเซียน+3 และประเทศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(5) ผลักดันการอำนวยความสะดวกในกระบวนการออกวีซ่าให้นักเรียนและนักวิชาการสัญชาติอาเซียนในการเดินทางไปประเทศอาเซียน+3

(6) สร้างเอกลักษณ์ความเป็นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วยการส่งเสริมวิชา ASEAN Studies และ East Asian Studies ในภูมิภาค

(7) ส่งเสริมการสร้างอัตลักษณ์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ด้วยการจัดการเรียนการสอนอาเซียนศึกษาและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ในภูมิภาค

ต่อมา ในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน+3 ครั้งที่ 12 เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2552 ณ ซะอ่า-หัวหิน นายกรัฐมนตรีของประเทศไทยในฐานะผู้นำอาเซียน ได้กล่าวถ้อยแถลงแสดงความพร้อมของประเทศไทยที่จะเป็นผู้นำในการส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียน+3 และการจัดทำร่างแผนปฏิบัติงานด้านการศึกษาของอาเซียน+3 เพื่อให้การเสริมสร้างความ

(EAVG) ขึ้นเมื่อเดือนตุลาคม 2542 ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และภาคเอกชน (ไม่รวมภาครัฐ) เพื่อระดมความคิดและแสวงหาแนวทางการขยายความร่วมมือระหว่างกัน ในการประชุมผู้นำอาเซียน+3 เมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2544 ณ กรุงบันดาร์ เสรีเบกาวัน ประเทศบรูไนดารุสซาลาม ที่ประชุมได้พิจารณาจัดตั้งกลุ่มศึกษาเอเชียตะวันออกเฉียง (East Asia Study Group: EASG) ขึ้นประกอบด้วยเจ้าหน้าที่อาวุโสภาครัฐเท่านั้น เพื่อประเมินนัยสำคัญของข้อเสนอแนะต่างๆ ของ EAVG ซึ่งเป็นมาตรการที่สามารถดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมได้ โดยจัดกลุ่มเป็นมาตรการระยะสั้น 17 มาตรการ และมาตรการระยะปานกลางถึงระยะยาว 9 มาตรการ

East Asia Summit หรือการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก เกิดขึ้นจากการประชุมสุดยอดอาเซียน+3 เมื่อปี 2547 ซึ่งผู้นำอาเซียน+3 เห็นพ้องว่าการจัดตั้งประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียง (EAC) เป็นเป้าหมายระยะยาวของกรอบอาเซียน+3 และเห็นควรให้มีการจัดประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก (EAS) ครั้งแรกเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2548 ที่มาเลเซีย โดยมี 16 ประเทศเข้าร่วม ได้แก่ อาเซียน 10 ประเทศ จีน ญี่ปุ่น เกาหลี อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ โดยมีการลงนามปฏิญญากรุงกัวลาลัมเปอร์ว่าด้วยการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก (Kuala Lumpur Declaration on the East Asia Summit) ซึ่งกำหนดให้ EAS เป็นเวทีสำหรับการหารือทางยุทธศาสตร์ที่เปิดกว้าง โปร่งใส และครอบคลุมประเทศที่เข้าร่วมใน EAS และหลังจากนั้นเป็นต้นมา

EAS ได้จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี

ในกรอบความร่วมมือเอเชียตะวันออก ในด้านการศึกษาและเยาวชน (1) ญี่ปุ่นได้เสนอโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและเยาวชนภายใต้ชื่อ Japan-East Asia Network of Exchange for Students and Youths เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเยาวชนจากประเทศที่เข้าร่วมใน East Asia Summit และประเทศอื่นๆ (2) นิวซีแลนด์ได้เสนอให้จัดการสัมมนาผู้สื่อข่าวในระดับภูมิภาคภายใต้ชื่อ Regional Media Programme: Journalism in a multi-cultural world ซึ่งมีขึ้นในเดือน ต.ค. 2551 ที่กรุงจาการ์ตา และ (3) อินเดียได้เสนอแนวคิดในการประชุม EAS ครั้งที่ 2 เมื่อต้นปี 2550 ให้พินฟุมมหาวิทยาลัยนาถันทา ซึ่งเคยได้รับการขนานนามว่าเป็นสถาบันที่ให้การศึกษาด้านศาสนาพุทธที่ใหญ่ที่สุดในโลก และในการประชุม EAS ครั้งที่ 3 เมื่อปลายปี 2550 สิงคโปร์สนับสนุนแนวคิดของอินเดียโดยเสนอให้จัดตั้งกลุ่มอุปถัมภ์มหาวิทยาลัยนาถันทา เพื่อให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการพินฟุมมหาวิทยาลัยฯ

ความร่วมมือด้านการศึกษาในกรอบอาเซียน+3

การประชุมสุดยอดอาเซียน+3 ครั้งที่ 11 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2550 ที่ประชุมเห็นชอบแถลงการณ์ร่วมฉบับที่ 2 เรื่องแผนงานความร่วมมือเอเชียตะวันออกเฉียงและความร่วมมือภายใต้กรอบความร่วมมืออาเซียน+3 (Second Joint Statement on East Asia Cooperation and ASEAN Plus Three Cooperation Work Plan 2007 - 2017) ความร่วมมือด้านการศึกษา

ร่วมมือด้านการศึกษากลับมาเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียง

ในระหว่างการประชุมรัฐมนตรีด้านการศึกษาของอาเซียน ครั้งที่ 5 เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2553 ณ เมืองเซบู ฟิลิปปินส์ ที่ประชุมเห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจด้านการศึกษาในกรอบอาเซียน+3 เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งกลไกความร่วมมือด้านการศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียน+3 ตามข้อเสนอจากที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียน ครั้งที่ 4 เพื่อพิจารณาร่างขอข่ายการดำเนินงานด้านการศึกษาในกรอบอาเซียน+3 และวางแผนปฏิบัติการอาเซียน+3 ด้านการศึกษาที่ไทยยกสร้างขึ้น

การประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจด้านการศึกษาของประชาคมอาเซียน+3

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดการประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจด้านการศึกษาของอาเซียน+3 (กลุ่มประเทศอาเซียน 10 ประเทศ สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐเกาหลี และประเทศญี่ปุ่น) เมื่อวันที่ 16 - 18 มิถุนายน 2553 ณ โรงแรมดุสิตธานีลาгуนา จังหวัดภูเก็ต โดยมี ดร.ชินภัทร ภูมิรัตน เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประธานเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียน ครั้งที่ 4 เป็นประธานการประชุม ซึ่งที่ประชุมฯ ได้ร่วมกันพิจารณาการเตรียมการเพื่อจัดตั้งการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียน+3 ดังนี้

☛ ที่ประชุมเห็นชอบให้มีการจัดประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียน+3 ในลักษณะคู่ขนานกับการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสของซีมีโอ และการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียน โดยการประชุมในระยะแรกขอให้จัดขึ้นที่ประเทศไทยตามแนวปฏิบัติที่ดำเนินการเป็นประจำแต่เดิม ซึ่งในปี 2553 จะจัดขึ้นในเดือนพฤศจิกายน 2553 ตามกำหนดการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสของซีมีโอ เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณและความพร้อมของการจัดประชุม ในเรื่องดังกล่าว ประเทศญี่ปุ่นเสนอเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมไม่เป็นทางการในกรอบการศึกษาอาเซียน+3 นอกจากนี้ ประเทศสิงคโปร์ ประเทศไทย และประเทศเกาหลีเสนอให้มีการจัดการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียน คู่ขนานกับการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียน+3 แยกจากการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสของซีมีโอ เมื่อมีความพร้อมในอนาคต

☛ ที่ประชุมเห็นชอบให้ประเทศบรูไนดารุสซาลาม เป็นประธานการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียน+3 โดยมีผู้แทนสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นประธานร่วม และจัดการประชุมในประเทศไทยในเดือนพฤศจิกายน 2553

การศึกษา คู่การสร้างประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียง

ความร่วมมือด้านการศึกษาในกลุ่ม

ประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงเพื่อเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันในภูมิภาคและการสร้างประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียง เป็นอีกก้าวหนึ่งแห่งความพยายามของประเทศในอาเซียน ออสเตรเลีย อินเดีย นิวซีแลนด์ จีน เกาหลี และญี่ปุ่นที่พร้อมผนึกความร่วมมือด้านการศึกษาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียง เพื่อเสริมสร้างศักยภาพเยาวชนและพลเมืองของภูมิภาคให้สามารถแข่งขันในประชาคมโลก เนื่องจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงประกอบด้วยพลเมืองโลกที่มีจำนวนมหาศาล มีทรัพยากรธรรมชาติและความรุ่งเรืองทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษาซึ่งเป็นกลไกในการสร้างประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียงให้มีความรุ่งเรืองทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงเป็นภูมิภาคที่มีจำนวนพลเมืองถึงครึ่งหนึ่งของโลก มีการเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาสังคมอย่างรวดเร็ว การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการสนองตอบความต้องการทางการศึกษาในภูมิภาค ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ยกกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชน และส่งเสริมการลงทุนด้านการศึกษาในภูมิภาค

เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ข้างต้น สำนักเลขาธิการอาเซียนได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการระดับภูมิภาคด้านการศึกษาในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียง เพื่อจัดทำข้อเสนอในการส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียง โดยมีสภา

การศึกษาออสเตรเลียเป็นหน่วยงานที่ปรึกษา ซึ่งที่ประชุมฯ ได้ร่วมกันจัดทำข้อเสนอด้านการศึกษาเพื่อก้าวสู่การสร้างประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

▶ **ข้อเสนอที่ 1 การสร้างประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้** ประกอบด้วยการดำเนินการ ดังนี้

- การเพิ่มจำนวนการเคลื่อนย้ายนักเรียน ครู และผู้วิจัยในภูมิภาค
- การตระหนักในคุณค่าของมรดกและวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ
- การเรียนรู้ภาษาอื่น

การเสริมสร้างศักยภาพในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประกอบด้วยการดำเนินการ ดังนี้

• การส่งเสริมความเป็นเลิศในการศึกษาทุกระดับด้วยการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดี และการสร้างมาตรฐานการศึกษา

• การขยายทางเลือกทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษาและตลาดแรงงานด้วยการจัดทำมาตรการการเคลื่อนย้ายนักเรียน เสริมสร้างคุณภาพบุคลากรทางการศึกษาและคณาจารย์ในระดับอุดมศึกษาข้ามพรมแดน และการส่งเสริมให้มีการเข้าถึงการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประชาชนเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศ

การลดความเหลื่อมล้ำด้านโอกาสทางการศึกษาภายในประเทศและระหว่างประเทศ ประกอบด้วยการดำเนินการ ดังนี้

• การเสริมสร้างโอกาสในการได้รับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานและการศึกษานอกระบบโรงเรียน การส่งเสริมการจัดทำมาตรฐานการศึกษาโดยการเสริมสร้างเครือข่ายและความร่วมมือระหว่างสถาบัน

• การส่งเสริมการศึกษาระดับอุดมศึกษาและการฝึกอบรมในประเทศ โดยเฉพาะในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

▶ **ข้อเสนอที่ 2 ผู้นำประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้การรับรองการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษา** ในประเด็นต่อไปนี้

- การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
- การเรียนการสอนคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์
- การศึกษาเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- การส่งเสริมคุณภาพการสอนในโรงเรียน
- การเสริมสร้างการได้รับโอกาสทางการศึกษา
- การส่งเสริมความร่วมมือด้านการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม โดยเฉพาะระบบการอาชีวศึกษา การรับรองวิทยฐานะวิชาชีพ การจัดทำมาตรฐานทางสถิติเพื่อตรวจสอบและประเมินผล

• การส่งเสริมการเคลื่อนย้ายนักเรียนและการประกันคุณภาพการศึกษา ระบบคุณภาพและการให้หน่วยกิต และการขยายการแลกเปลี่ยนทุนการศึกษา

• การส่งเสริมการเคลื่อนย้ายนักเรียนและการประกันคุณภาพการศึกษา ระบบคุณภาพและการให้หน่วยกิต และการขยายการแลกเปลี่ยนทุนการศึกษา

▶ **ข้อเสนอที่ 3 ผู้นำประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษา** เพื่อพัฒนากระบวนการในการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เสนอให้นำรายงานของคณะทำงานความร่วมมือด้านการศึกษาต่อรัฐมนตรีด้านการศึกษาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ก่อนที่ข้อเสนอดังกล่าวจะได้รับการรับรองจากการประชุมผู้นำอาเซียน

▶ **ข้อเสนอที่ 4 คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษาควรดำเนินการ ดังนี้**

1) การพัฒนาฐานข้อมูลเพื่อประกอบการดำเนินกิจกรรมความร่วมมือด้านศึกษานานาชาติในภูมิภาค รวมถึงการจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายนักเรียน 2) การ

ส่งเสริมการประเมินผลกระทบกิจกรรมความร่วมมือและปัจจัยต่างๆ ที่กระทบต่อประสิทธิผลของโครงการ และ 3) การเผยแพร่แนวปฏิบัติที่ดีของความร่วมมือด้านการศึกษา

ประเทศไทยให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ครู และผู้เรียนในภูมิภาค การพัฒนากลไกการประกันคุณภาพการศึกษา การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตลอดจนการเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังมีความร่วมมือในการพัฒนาการศึกษาในภูมิภาค ประกอบด้วย การเพิ่มจำนวนการเคลื่อนย้ายนักเรียนและคณาจารย์ การจัดการประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจด้านการศึกษาในกรอบอาเซียน+3 ในเดือนมิถุนายน 2553 ที่จังหวัดภูเก็ต การเป็นเจ้าภาพจัดเวทีผู้นำเยาวชนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในปี 2550 และปี 2551 การร่วมมือกับประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และไทยในกรอบซีมีโอ การสนับสนุนโครงการเคลื่อนย้ายนักเรียนภายใต้โครงการ MIT การส่งเสริมการจัดทำระบบถ่ายโอนหน่วยกิตซึ่งมีศูนย์ซีมีโอ ไรเฮด เป็นหน่วยงานดำเนินการ นอกจากนี้ ในปี 2553 กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมครูคณาจารย์ และบุคลากรการศึกษานานาชาติซึ่งกำหนดให้การอบรมในเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการสร้างความตระหนักในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน โดยจะร่วมมือกับองค์กรและหน่วยงานระหว่างประเทศต่างๆ เช่น องค์กรซีมีโอ เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน ยูเนสโก ฯลฯ เพื่อให้การอบรมบุคลากรในประเทศและต่างประเทศ

ทั้งนี้ ยังมีความเห็นว่าภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เปรียบภูมิภาคอื่นๆ เนื่องจากมีการเชื่อมโยงและมีความหลากหลายในด้านวัฒนธรรม ภาษา และบริบทการพัฒนา และยังมีแรงงานที่มีทักษะผู้ประกอบการ ทรัพยากรธรรมชาติเทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้าและหลากหลาย

ในการขับเคลื่อนความร่วมมือด้านการศึกษาในภูมิภาค เสนอให้ผลการประชุมหารือของคณะทำงานเฉพาะกิจด้านการศึกษาในกรอบอาเซียน+3 เป็นพื้นฐานความร่วมมือด้านการศึกษาในภูมิภาคเอเชียตะวันออก และแผนปฏิบัติการด้านการศึกษาอาเซียน+3 เป็นกรอบการดำเนินงานด้านการศึกษาในภูมิภาค นอกจากนี้ ผู้แทนประเทศที่เข้าร่วมการประชุมได้นำเสนอรายงานประเทศที่สอดคล้องกันดังนี้

ประเทศสมาชิก	รายละเอียด
บรูไนดารุสซาลาม	ให้ความสำคัญต่อความร่วมมือในการพัฒนาการศึกษาทุกระดับ ส่งเสริมการสอนภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ การสร้างนวัตกรรม การส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศผสมผสานในหลักสูตรการศึกษา
กัมพูชา	ให้ความสำคัญต่อการฝึกหัดครู และการส่งเสริมคุณภาพการศึกษาในภูมิภาค การพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาและการถ่ายโอนหน่วยกิต
อินโดนีเซีย	ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ด้วยการจัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจด้านการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาและครูในภูมิภาคเอเชียตะวันออก และการจัดโครงการฝึกอบรมครู
สปป. ลาว	ให้ความสำคัญต่อการบรรลุเป้าหมายการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน นอกจากนี้ ยังได้มีการส่งเสริมการเรียนการสอนแบบคละชั้นในภูมิภาค การสร้างกลไกการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
มาเลเซีย	ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพมนุษย์ โดยการจัดทำระบบคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานโลก เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของประชาชนมาเลเซีย การจัดหลักสูตรการศึกษาไว้ในภูมิภาค การเชื่อมโยงเครือข่ายโรงเรียน การแลกเปลี่ยนนักเรียนและครู
สหภาพพม่า	ให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างความร่วมมือในกรอบเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน ความร่วมมือในโครงการแลกเปลี่ยนนักเรียน การเข้าร่วมในการสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ การฝึกอบรม การสัมมนา และการประชุมวิชาการโดยร่วมมือกับซีมีไอและ AUN
ฟิลิปปินส์	ให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างการพัฒนาและการดูแลเด็กปฐมวัย ด้วยการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีระหว่างกัน การจัดการศึกษาในสถานการณ์ฉุกเฉิน การแลกเปลี่ยนทรัพยากรการศึกษาโดยใช้ ICT การศึกษาภาษาแม่-พหุภาษา การจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส
สิงคโปร์	ให้ความสำคัญต่อการลงทุนในการพัฒนาศักยภาพครู การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการศึกษา การจัดทำแผนแม่บท ICT การจัดทำแผน ICT ด้านการศึกษา การพัฒนาการศึกษาแบบองค์รวม โครงการแลกเปลี่ยนนักเรียนและเจ้าหน้าที่
เวียดนาม	ส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษาลดตลอดชีวิตในภูมิภาคเอเชียตะวันออก ส่งเสริมการจัดทำวิจัยและดำเนินโครงการการเรียนรู้ตลอดชีวิต และได้เสนอให้ประเทศสมาชิกมีความร่วมมือในโครงการจัดการศึกษาชุมชน
ออสเตรเลีย	สนับสนุนความร่วมมือด้านการศึกษาในการพัฒนาภูมิภาค โดยเฉพาะการเสริมสร้างศักยภาพด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาระบบการศึกษาเพื่อส่งเสริมการเคลื่อนย้ายนักเรียนและนักวิชาการ
สาธารณรัฐประชาชนจีน	ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมการเคลื่อนย้ายนักเรียนในภูมิภาค การแลกเปลี่ยนเยาวชน การส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการฝึกอบรม การรับรองคุณวุฒิการศึกษาระหว่างกันภูมิภาค
ญี่ปุ่น	ส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษาเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ การส่งเสริมสภาพแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การดำเนินโครงการ Green Asia การป้องกันภัยพิบัติธรรมชาติและคุ้มครองสุขภาพ
สาธารณรัฐเกาหลี	กำหนดนโยบายในการพัฒนาการศึกษาของชาติทุกระดับ การส่งเสริมการนำ ICT มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนของประเทศ การพัฒนาหลักสูตรและตำราเรียน การกำหนดนโยบายครู
นิวซีแลนด์	ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพของผู้จัดการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน นิวซีแลนด์ให้ความสำคัญต่อโครงการเครือข่าย Ednet ที่มุ่งเน้นความสำคัญทางด้านการศึกษาด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ การเรียนภาษา การใช้ ICT การฝึกอบรมด้านเทคนิคและอาชีวศึกษา

❖ หัวหน้ากลุ่มความร่วมมือต่างประเทศระดับภูมิภาค สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

การประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของคณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ

❖ สุปรานี คำวง

เมื่อวันที่ 28 เมษายน 2553 นางศรีวิการ์ เมฆธวัชชัยกุล รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) เป็นประธานเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการคณบดีคณะครุศาสตร์และผู้บริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ เรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ทางการศึกษา โดยสำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะสำนักเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ และสำนักงานยูเนสโกได้ร่วมกันจัดขึ้น ณ สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาระหว่างวันที่ 28 - 30 เมษายน 2553

ในโอกาสนี้รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กล่าวว่ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เจริญก้าวหน้าอย่าง

รวดเร็ว มีบทบาทสำคัญในด้านต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษา ICT เปรียบเสมือนเครื่องจักรที่สามารถรองรับข้อมูลข่าวสารและแสดงผล

ออกไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งวงการการศึกษาของทั่วโลกก็ได้มีการตื่นตัวในการใช้ ICT เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษามากขึ้น โดยล่าสุดองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และ

The Rajabhat Deans Forum on ICT in Education took place between 28 and 30 April 2010 at the National Institute for the Development of Teachers, Faculty Staff and Educational Personnel (NIDTEP). The objective of this event was to raise awareness on the importance of ICT as an administrative tool among deans of the rajabhat universities, which play a crucial role in training teachers in Thailand. Dr. Molly Lee from the Asia and Pacific Programme of Educational Innovation for Development (APEID) and Dr. Supot Tiarawut from the Telecommunications Research and Industrial Development Institute (TRIDI) addressed participants on current trends. During this three day event participants were able to share experiences and learn from projects on ICT promotion from various organizations, including the South East Asian Ministers of Education Organization (SEAMEO), Chiang Mai University and the INTEL Micro - Electronics Co., Ltd., Thailand.

วัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ หรือยูเนสโก ได้จัดการประชุมนานาชาติด้านการศึกษา “The 13th UNESCO-APEID International Conference and World Bank - KERIS High Level Seminar on ICT in Education” ที่เมืองหังโจว สาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อวันที่ 15 - 17 พฤศจิกายน 2552 ซึ่งการประชุมดังกล่าวได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องการใช้ ICT กับการศึกษาอย่างกว้างขวางและเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ในสถาบันการศึกษาจึงจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมและสนับสนุนครู อาจารย์ให้เห็นความสำคัญของ ICT โดยเฉพาะในระดับผู้บริหารของไทยในปัจจุบันยังไม่ได้ใช้ ICT เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการเท่าที่ควร ทำให้ล่าช้ากว่าประเทศอื่นๆ และที่สำคัญกระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องเตรียมผู้บริหารเข้าสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในอีก 5 ปีข้างหน้า โดยเน้นที่จะพัฒนาผู้บริหารใน 3 ประเด็นหลัก ได้แก่

1. การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร
2. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ในการเป็นเครื่องมือบริหารจัดการ และ
3. ภาวะผู้นำ (Leadership) โดยจะทำหลักสูตรเฉพาะในแต่ละด้านทั้งภาษาอังกฤษ และภาษาไทย

นอกจากนี้ รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการยังได้กล่าวย้ำว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันที่ผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาที่สำคัญของประเทศ จึงจำเป็นที่จะต้องร่วมกันส่งเสริมการใช้ ICT ทางการศึกษา และเป็นการเตรียมคนสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิตในสังคมสารสนเทศ และสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราช-

บัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ที่เน้นการปฏิรูปการศึกษาเพื่อสร้างควมมีมาตรฐานในการจัดการตลอดจนเพื่อเป็นการขยายผลการประชุมนานาชาติด้านการศึกษา เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายในการเรียนการสอนและตอบสนองการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยหลายแห่งได้จัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัย โดยมุ่งหวังที่จะพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความชำนาญด้านการบริหารจัดการที่ดี ทันสมัย ตอบสนองต่อท้องถิ่น และมีศักยภาพพัฒนาสู่ระดับนานาชาติต่อไป

ในการประชุมเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้ นอกจากผู้เข้าร่วมประชุมจะได้มีโอกาสฟังการบรรยายเกี่ยวกับสถานการณ์การใช้ ICT ทางการศึกษาจากผู้ทรงคุณวุฒิต่างๆ อาทิ Dr. Molly Lee หัวหน้าแผนกนวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อการพัฒนาแห่งภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก (Asia and Pacific Programme of Educational Innovation for Development - APEID) ดร. สุพจน์ ธิยธัญญ์ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมโทรคมนาคม สำนักงานคณะกรรมการโทรคมนาคม

แห่งชาติแล้ว ผู้เข้าร่วมประชุมยังได้มีโอกาสได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์จากการดำเนินโครงการจากหน่วยงานต่างๆ อาทิ โครงการส่งเสริม ICT ขององค์การรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ซีมีโอ) โครงการของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และโครงการ Intel Teach Program ของบริษัทอินเทล ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ ประเทศไทย จำกัด เป็นต้น

จากการระดมความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุม ได้มีมติว่าเพื่อให้ผลการประชุมเกิดรูปธรรมมากที่สุด จึงเห็นชอบให้ขยายผลการประชุม โดยขอความร่วมมือจากบริษัทอินเทล ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ ประเทศไทย จำกัด จัดการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้ ICT ทางการศึกษาให้แก่อาจารย์จากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ ทั้งนี้ เพื่อให้อาจารย์ได้นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปทำให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนต่อไป ซึ่งสำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ จะได้ร่วมมือกับสำนักงานยูเนสโก กรุงเทพฯ และ บริษัทอินเทล ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ ประเทศไทย จำกัด จัดการฝึกอบรมให้แก่อาจารย์ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศในเดือนพฤศจิกายน 2553 ✨

✦ นักวิเทศสัมพันธ์ ข้าราชการพิเศษ สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

การประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการมีส่วนร่วมของรัฐและเอกชน ในการจัดการศึกษา

❖ วิไลลักษณ์ ผดุงกิตติมาลัย

การประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง การมีส่วนร่วมของรัฐและเอกชนในการจัดการศึกษา(Public - Private Partnerships in Education) จัดขึ้นระหว่างวันที่ 24 - 25 มิถุนายน 2553 ณ โรงแรมอมารี วอเตอร์เกท กรุงเทพฯ โดยความร่วมมือระหว่าง สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา และ ธนาคารโลก โดยมี ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ) และ Ms. Annette Dixon ผู้อำนวยการประจำประเทศไทยของ ธนาคารโลก ให้เกียรติกล่าวเปิดการประชุม เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2553

การประชุมดังกล่าวจัดขึ้นเพื่อนำเสนอมิติใหม่ของหุ้นส่วนการศึกษาระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งเป็นหัวข้อที่สอดคล้องกับนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจรอบสอง (Economic Stimulus Package 2) ของรัฐบาลปัจจุบัน ซึ่งได้กำหนดมาตรการต่างๆ รวมถึงมาตรการส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุนกับโครงการของภาครัฐในรูปแบบของ “หุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน” เพื่อลดข้อจำกัดด้านงบประมาณของภาครัฐ และขยายการลงทุนในด้านต่างๆ รวมทั้งด้านการศึกษา อันยังเป็นการส่งเสริมภาคเอกชนที่สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ รวมทั้งสามารถแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายของรัฐในการจัดการศึกษาได้ค่อนข้างมาก โดยที่ผ่านมา กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเอกชนในการ

The Office of the Education Council and the World Bank jointly organized a workshop on Public - Private Partnerships in Education, which was officially opened by Mr. Chinnaworn Boonyakiat, Minister of Education on 24 June, 2010. Many countries have expanded and improved their educational systems by forging collaborations with private sector. The purpose of the workshop was to identify enabling and inhibiting factors and to explore new partnership models to steer the country through the global financial crisis and advance the nation's development in a secure and sustainable manner. Findings from the five countries included in the World Bank study on The Role and Impact of Public - Private Partnership in Education were shared in the workshop. There were also opportunities for discussion and the exchange of viewpoints among participants.

จัดการศึกษามาอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552 - 2561)

ในวันแรกของการประชุม (24 มิถุนายน 2553) วิทยากรจากธนาคารโลก ได้แก่ Ms. Juliana Guaqueta, Mr. Harry Anthony Patrinos, Mr. Emilio Porta, Mr. Eduardo Velez, Mr. Kevin Macdonald, Mr. Emmanuel Jimenez, Mr. Suhas Parandekar และ Mr. Gwang-Jo Kim ผู้อำนวยการสำนักงานยูเนสโกประจำประเทศไทย นำเสนอประสบการณ์ใน 5 ประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ราชอาณาจักรนอร์เวย์และนอร์เวย์ สาธารณรัฐโคลอมเบีย และ สาธารณรัฐเกาหลี เกี่ยวกับหุ้นส่วนการศึกษาระหว่าง

ภาครัฐและภาคเอกชนในรูปแบบต่างๆ อาทิ คุปองการศึกษา การให้ภาคเอกชนบริหารจัดการโรงเรียนของรัฐ มาตรการจูงใจทางภาษี และการให้เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ

สำหรับการประชุมในวันที่ 25 มิถุนายน 2553 วิทยากรชาวไทยและผู้เข้าร่วมการสัมมนาจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นายอมเรศ ศิลาอ่อน นำเสนอประเด็นการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการจัดการศึกษา นายเจต ประภามนตรีพงศ์ กรรมการสภาการศึกษา ด้านการศึกษา เอกชน นายเกียรติชัย พงษ์พานิชย์ ที่ปรึกษาบริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) นายกฤษฎา อุทยานิน ที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจการเงิน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ดร.วีระวัฒน์ วรรณศิริ นายกสมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย

นายพูนธนา มุสิกบุญเลิศ ผู้อำนวยการศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์ ร่วมกันอภิปรายสนทนาเกี่ยวกับประสบการณ์เรื่องมิติใหม่ในการมีส่วนร่วมจัดและสนับสนุนการศึกษาของภาคเอกชนของประเทศไทย รวมทั้งแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำประสบการณ์ของนานาประเทศในเรื่องหุ้นส่วนการศึกษาระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในรูปแบบต่างๆ มาปรับใช้เพื่อบรรเทาภาระด้านงบประมาณของภาครัฐและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการบริหารจัดการการศึกษามีประสิทธิภาพ โดยมี ดร.สุทธศรี วงษ์สมาน รองเลขาธิการสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา เป็นผู้ดำเนินรายการ *

* นักวิเทศสัมพันธ์ ชำนาญการ สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

โครงการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการฯ กับประเทศสมาชิกยูเนสโก ประจำปี 2553

- ❖ ดุริยา อมตวิวัฒน์
- ❖ รัชรินทร์ พงศ์อุดม

เป็นประจำทุกปีกับการจัดโครงการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ กับประเทศสมาชิกยูเนสโก ซึ่งในปีนี้ก็กิจกรรมมีขึ้นระหว่างวันที่ 28 มิถุนายน - 7 กรกฎาคม 2553 และมีเจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการฯ จาก 4 ประเทศ คือ สาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี และเคนยา เข้าร่วมโครงการ ได้แก่

The Exchange Program for Officers of the National Commission for UNESCO is an annual activity which allows participants to build knowledge and understanding and to exchange experiences on work practices and the major focus areas of UNESCO programmes. Between 28 June and 7 July 2010, five visiting officers from China, Japan, the Republic of Korea and Kenya spent time at the Thai National Commission, which is based in the Bureau of International Cooperation at the Ministry of Education. The visiting staff met with Mrs. Sivika Mektavatchaikul, the Secretary - General of Thai National Commission. They visited the UNESCO Asia and Pacific Bureau for Education and had opportunities to discuss UNESCO's projects on Education for Sustainable Development (ESD), Education for All (EFA) and Human Rights Education. They also observed both Thai and non - Thai students in the classroom at Wat Don Chaeng School in Ratchaburi province.

1. Ms. Xue Lian

Programme Officer, Division of General Policy and Planning
National Commission of the People's Republic of China

2. Mr. Fujiwara Tadakazu

Programme Officer, Japanese National Commission for UNESCO

3. Ms. Kim Boyoung

Assistant Programme Specialist, Planning & Budgeting Team
Korean National Commission for UNESCO

4. Mr. Mwose Nzwili

Senior Assistant Secretary General in charge of Social Science
Commission national du Kenya pour l'UNESCO

และ

5. Mr. Lawrence Chemonges

Senior Assistant Secretary General Communication and Information
Commission national du Kenya pour l'UNESCO

สำนักเลขาธิการฯ ตนเอง ซึ่งการดำเนินงานของแต่ละสำนักเลขาธิการฯ นั้นมีกิจกรรมเด่นๆ จำนวนมาก โดยจะเน้นตามแนวคิดและโครงการของยูเนสโก เช่น การศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Education for Sustainable Development - ESD) การศึกษาเพื่อปวงชน (Education for All - EFA) สิทธิมนุษยชนศึกษา (Human Rights Education) และการส่งเสริมเรื่องความหลากหลายทางวัฒนธรรมให้กับเยาวชน เป็นต้น

นอกจากนี้ ผู้เข้าร่วมโครงการยังได้เยี่ยมชมหน่วยงานสำคัญที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้รับข้อมูลในเชิงวิชาการเพิ่มเติม เช่น สำนักงาน UNESCO กรุงเทพฯ เพื่อรับฟังการบรรยายสรุปเกี่ยวกับการดำเนินงานทั้ง 5 สาขาของยูเนสโก ได้แก่ การศึกษา วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม สังคมศาสตร์ และการสื่อสาร การเยี่ยมชมโรงเรียนสายน้ำผึ้ง ซึ่งเป็นโรงเรียนหนึ่งในโครงการสถานศึกษาเครือข่ายโครงการการศึกษาเพื่อความเข้าใจอันดีระหว่างชาติของยูเนสโก หรือ

โครงการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการฯ มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและประสบการณ์การทำงานระหว่างองค์กร ตลอดจนสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศ สำหรับในโครงการฯ ประจำปี 2553 นี้ ในกำหนดการ

แรก ผู้เข้าร่วมโครงการได้เข้าเยี่ยมชมคณาจารย์ คณาจารย์ คณะกรรมาธิการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา สหประชาชาติ พร้อมทั้งรับฟังการนำเสนอภาพรวมการทำงานของสำนักเลขาธิการฯ และแลกเปลี่ยนข้อมูลการดำเนินงานของ

UNESCO Associated Schools - ASPnet ที่ผู้เข้าร่วมโครงการได้สังเกตการณ์การเรียนการสอนและกิจกรรมของโรงเรียนในหลายด้าน โดยเฉพาะการส่งเสริมด้าน IT ของโรงเรียน ควบคู่ไปกับกิจกรรมด้านอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดในการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้เป็นคนที่มีคุณภาพในสังคม

และอีกหนึ่งโรงเรียนที่ผู้เข้าร่วมโครงการได้มีโอกาสไปเยี่ยมชม คือ โรงเรียนวัดดอนแจ่ง จ.ราชบุรี โรงเรียนแห่งนี้จัดการเรียนการสอนให้กับเด็กไทยรวมถึงเด็กไร้สัญชาติ ซึ่งก็เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลไทย เมื่อ พ.ศ. 2551 ที่เปิดโอกาสให้เด็กต่างชาติ และเด็กไร้สัญชาติทุกคนมีโอกาสได้เรียนในระบบโรงเรียน ทั้งนี้ผู้อำนวยการและบุคลากรของโรงเรียนเองต่างก็มีวิสัยทัศน์ที่ดี เล็งเห็นสภาพของปัญหาเด็กต่างชาติที่ต้องเผชิญกับการไม่สามารถ

เข้าเรียนได้ตามปกติ ต้องติดตามพ่อแม่ไปทำงาน หรืออยู่ที่บ้านโดยไม่ได้รับการส่งเสริม โอกาสการพัฒนาตนเอง จึงได้เปิดรับลูกหลานเด็กต่างชาติโดยไม่ได้เลือกปฏิบัติในเชื้อชาติ ศาสนา ภาษาใดๆ ปัจจุบันโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนต่างก็ร่วมมือกันในการพัฒนาโรงเรียน และได้รับการช่วยเหลือจากหลายฝ่าย ทั้งในด้านการสนับสนุนการก่อสร้างอาคารเรียน ครูผู้สอน และอุปกรณ์อื่นๆ จะเห็นได้ว่าการส่งเสริมให้เกิดสิทธิด้านการศึกษาอย่างเท่าเทียม และทั่วถึงนั้นเป็นความมุ่งมั่นของผู้ที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษาทุกคน

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิทยาศาสตร์ ผู้เข้าร่วมโครงการได้มีโอกาสเดินทางไปเยี่ยมชมสถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราช จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งได้รับการรับรองจาก UNESCO ภายใต้โครงการ MAB (Man and Biosphere Program) ให้เป็นแหล่งสงวนชีวมณฑลแห่งหนึ่งของโลกซึ่ง

เป็นแห่งแรกของประเทศไทย และด้านวัฒนธรรม ยังได้เดินทางไปยัง จ.อุดรธานี เพื่อเยี่ยมชมมรดกโลกทางประวัติศาสตร์ของไทย คือ แหล่งโบราณคดีบ้านเชียง และอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท ซึ่งอยู่ในระหว่างเตรียมการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกอีกหนึ่งแห่งของไทยเช่นกัน

นอกเหนือจากการเยี่ยมชมสถานที่สำคัญข้างต้นแล้ว คณะผู้เข้าร่วมโครงการยังได้เยี่ยมชมและศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอันแสดงถึงศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของไทยด้วย เช่น วัดพระแก้ว พระที่นั่งวิมานเมฆ และบ้านเบญจรงค์ เป็นต้น

การจัดโครงการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการฯ ในครั้งนี้ ผู้เข้าร่วมโครงการได้เรียนรู้ทั้งในแง่วิชาการและสังคมไทย ขณะที่เจ้าหน้าที่ของไทยเองก็ได้เรียนรู้แนวคิด ทักษะคิด และการทำงานที่ดีของผู้เข้าร่วมโครงการเช่นกัน ✨

❖ นักวิทยาศาสตร์ เชี่ยวชาญ รักษาการหัวหน้ากลุ่มความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศ สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

❖❖ นักวิทยาศาสตร์ ปฏิบัติการ สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

การประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจด้านการศึกษา อาเซียน+3

- ❖ ขนิษฐา นานิรัตติศัย
- ❖❖ วรมน เนาวโรจน์

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดการประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจด้านการศึกษาอาเซียน+3 (กลุ่มประเทศอาเซียน 10 ประเทศ สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐเกาหลี และประเทศญี่ปุ่น) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารายละเอียดและรูปแบบในการจัดตั้งกลไกความร่วมมือด้านการศึกษากับประเทศอาเซียน จีน และเกาหลี และพิจารณาวางแผนปฏิบัติการด้านการศึกษาอาเซียน+3 การประชุมจัดขึ้นเมื่อวันที่ 16 - 18 มิถุนายน 2553 ณ โรงแรมดุสิตธานี ลากูนา จังหวัดภูเก็ต โดยมี ดร.ชินภัทร ภูมิรัตน เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประธานเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียน ครั้งที่ 4 เป็นประธานการประชุม ผู้เข้าประชุมประกอบด้วย เจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของประเทศสมาชิกอาเซียน

สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐเกาหลี และประเทศญี่ปุ่น ผู้แทนสำนักเลขาธิการอาเซียน ผู้แทนองค์กรหลักของกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน ผู้แทนสำนักเลขาธิการซีมีโอ และผู้แทนกรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ เข้าร่วมการประชุม รวมผู้เข้าประชุมประมาณ 70 คน โดยมีรายละเอียดการประชุม ดังนี้

1. การประชุมระหว่างรับประทานอาหารค่ำในกลุ่มประเทศอาเซียน

การประชุมระหว่างรับประทานอาหารค่ำในกลุ่มประเทศอาเซียน (Working Dinner) จัดขึ้นในวันที่ 16 มิถุนายน 2553 เวลา 19.30 น. เพื่อรวบรวมข้อคิดเห็นจากกลุ่มประเทศอาเซียนในประเด็นสำคัญในด้านการศึกษาก่อนที่จะมีการหารือกับกลุ่ม

The ASEAN Plus Three Senior Officials Ad Hoc Working Group Meeting on Education was attended by senior officials on education from the ten ASEAN nations together with China, South Korea and Japan. The objective of this event was to promote educational cooperation in East Asia in order to improve the quality of life for the people in the region. On this occasion, Thailand delivered a report on the ASEAN Plus Three draft action plan (2010 - 2017) and proposed the improvement of educational quality at every level, including vocational education. This event, which was organized by the Office of the Permanent Secretary for Education, took place at the Dusit Thani Laguna in Phuket from 16 to 18 June 2010.

ประเทศอาเซียนในวันที่ 17 - 18 มิถุนายน 2553 เนื้อหาการประชุม ประกอบด้วย การพิจารณาร่างขอบเขตการดำเนินงานของการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาอาเซียน+3 (Terms of Reference of ASEAN Plus Three Senior Officials on Education) การดำเนินการจัดตั้งการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียน+3 การพิจารณาร่างแผนปฏิบัติการด้านการศึกษาอาเซียน+3 และการ

เตรียมการจัดการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโส ด้านการศึกษาของอาเซียน+3 ครั้งที่ 1

2. การประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจ ด้านการศึกษาอาเซียน+3

พิธีเปิดการประชุมจัดขึ้นเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2553 เวลา 09.00 น. ดร.ชินภัทร ภูมิรัตน เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประธานการประชุมกล่าวต้อนรับผู้เข้าประชุมและการเตรียมความพร้อมของประเทศไทยในการผลักดันความร่วมมือด้านการศึกษาในกรอบอาเซียน+3 เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตลอดจนเสริมสร้างความเข้าใจอันดี และพัฒนาความร่วมมือในภูมิภาคเพื่อร่วมก้าวสู่ประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มั่นคงและยั่งยืน

หลังจากนั้น ที่ประชุมได้พิจารณารายละเอียดของการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียน ซึ่งมีสาระสำคัญ ได้แก่

☛ การพิจารณาร่างขอบเขตการดำเนินงานของการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียน+3 (TOR)

☛ การพิจารณารูปแบบการจัดประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาอาเซียน+3 (ASEAN+3 Senior Officials Meeting on Education)

การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียน+3 มีภารกิจในการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียน+3 เพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตามวิสัยทัศน์ของผู้นำอาเซียน+3 ที่ปรากฏในแถลงการณ์ร่วมของความร่วมมือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่กล่าวว่า **“เพื่อ การเสริมสร้างและขยายความร่วมมือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้เกิดผลที่เป็นรูปธรรมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้”** นอกจากนี้ การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาอาเซียน+3

ยังเป็นเวทีในการอภิปรายและเสนอข้อคิดเห็นต่อการประชุมรัฐมนตรีด้านการศึกษาอาเซียน+3 ซึ่งที่ประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจเห็นชอบให้จัดประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียน+3 ในลักษณะคู่ขนานกับการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสของซีมีโอ (SEAMEO High Officials Meeting) และการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียน (ASEAN Senior Officials Meeting on Education)

การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาอาเซียน+3 ครั้งที่ 1 จัดขึ้นในวันที่ 25 พฤศจิกายน 2553 ณ ประเทศไทย โดยมีประเทศบรูไนดารุสซาลาม เป็นประธานการประชุมและผู้แทนสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นประธานร่วม

นอกจากนี้ ที่ประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจด้านการศึกษาอาเซียน+3 ได้พิจารณาร่างแผนปฏิบัติการอาเซียน+3 ระหว่างปี 2553 - 2560 และเห็นชอบให้

เสนอต่อที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาอาเซียน+3 ครั้งที่ 1 ที่จะจัดขึ้นในเดือนพฤศจิกายน 2553 ที่ประเทศไทยเพื่อพิจารณานุมัติร่างแผนปฏิบัติการข้างต้น

ร่างแผนปฏิบัติการอาเซียน+3 ระหว่างปี 2553-2560 ประกอบด้วยความร่วมมือด้านการศึกษาในการสร้างประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ กล่าวถึงความร่วมมือด้านการศึกษาที่สำคัญ 6 ประการ ดังนี้

(1) การส่งเสริมให้มีการลงทุนด้านการศึกษาและการฝึกอบรมแก่เด็กและเยาวชนนอกระบบโรงเรียน รวมถึงการพัฒนาคุณภาพสถาบันการศึกษา ประกอบด้วย การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้แก่ครู คณาจารย์ และผู้บริหารสถานศึกษา

(2) การส่งเสริมความร่วมมือ การสร้างเครือข่าย การวิจัยและพัฒนา ระหว่างสถาบันและหน่วยงานต่างๆ ด้านการศึกษา

(3) ส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพิ่มการเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างมหาวิทยาลัย โดยใช้

เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน และส่งเสริมการถ่ายโอนหน่วยกิตระหว่างมหาวิทยาลัย

(4) การสนับสนุนกิจกรรมด้านการวิจัยและการแลกเปลี่ยนทุนและนักวิชาการในประเทศอาเซียน+3 ที่มีความสนใจในการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศดังกล่าว

(5) การสร้างความพยายามในการเร่งรัดการออกวีซ่าให้แก่แก่นักเรียน และนักวิชาการของประเทศสมาชิกอาเซียนซึ่งเดินทางไปประเทศดังกล่าวเพื่อประโยชน์ด้านวิชาการ

(6) การปลูกฝังเอกลักษณ์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ด้วยการส่งเสริมเกี่ยวกับการศึกษาอาเซียนและการศึกษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในภูมิภาค *

❖ หัวหน้ากลุ่มความร่วมมือต่างประเทศระดับภูมิภาค สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

❖❖ นักวิเทศสัมพันธ์ ข้าราชการ สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

การประชุมเชิงปฏิบัติการระดับภูมิภาค ครั้งที่ 1 ว่าด้วยความร่วมมือด้านการศึกษาในกลุ่มประเทศเอเซียตะวันออก เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันในภูมิภาค และการสร้างประชาคมเอเซียตะวันออก

❖ ขนิษฐา ห่านรัตติศัย

การประชุมเชิงปฏิบัติการระดับภูมิภาค ครั้งที่ 1 ว่าด้วยความร่วมมือด้านการศึกษาในกลุ่มประเทศเอเซียตะวันออกเพื่อเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันในภูมิภาค และการสร้างประชาคมเอเซียตะวันออก (REGIONAL WORKSHOP (1) Education Cooperation in East Asian Summit Countries for Regional Competitiveness and Community Building) ภายใต้งาน Education Cooperation in the EAS:

From 10 to 12 May 2010, forty senior officials on education from the East Asian Summit Countries (ASEAN member countries, China, South Korea, Japan, Australia and New Zealand) attended a regional workshop on Education Cooperation for Regional Competitiveness and Community Building at the ASEAN Secretariat in Jakarta, Indonesia. Following a welcome message by the ASEAN Secretary - General, Dr. Surin Pitsuwan, Thailand's Deputy Permanent Secretary for Education, Mrs. Sivika Metavatchaikul, presented a national report on education cooperation. Emphasis was given to strengthening cooperation to achieve quality improvements in educational administration, developing life - long learning opportunities and promoting cross - cultural understanding.

Identifying Priorities and Developing Strategies จัดขึ้นระหว่างวันที่ 10 - 12 พฤษภาคม 2553 ที่สำนักเลขาธิการอาเซียน กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย โดยมีเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออก (ประเทศอาเซียน จีน เกาหลี ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์) และองค์การระหว่างประเทศ รวมทั้งหมด 40 คน โดยประเทศไทยมีนางศรีวิการ์ เมฆธวัชชัยกุล รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้เข้าร่วมประชุม

สาระสำคัญของการประชุม

1. ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ เลขาธิการอาเซียน กล่าวถึงความสำคัญของการผนึกความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออก เพื่อเสริมสร้างศักยภาพเยาวชนและพลเมืองของภูมิภาคให้สามารถแข่งขันในประชาคมโลก รวมถึงการใช้การศึกษาเป็นกลไกในการสร้างประชาคมเอเชียตะวันออก ให้มีความรุ่งเรืองทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

2. ดร.ฟิลิปป์ แมคแคนซี จากสภาการศึกษาออสเตรเลีย กล่าวถึงความเป็นพลวัตของภูมิภาคเอเชียตะวันออกที่มีจำนวนพลเมืองถึงครึ่งหนึ่งของโลก มีการเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาสังคมอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้การศึกษายังเป็นสิ่งจำเป็นในการสนองตอบความต้องการทางการศึกษาในภูมิภาค ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ยกระดับคุณภาพชีวิต

นอกจากนี้ที่ประชุมเห็นชอบการจัดทำข้อเสนอเพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษาในภูมิภาค ดังนี้

ข้อเสนอที่ 1 การเสริมสร้างประชาคมเอเชียตะวันออกให้มีศักยภาพและการลดความเหลื่อมล้ำด้านโอกาสทางการศึกษาภายในประเทศและระหว่างประเทศ

ข้อเสนอที่ 2 การเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาตามผู้นำเอเชียตะวันออกได้ให้การรับรอง

ข้อเสนอที่ 3 การแต่งตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษา

ข้อเสนอที่ 4 กรอบการดำเนินงานของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษา คือ การพัฒนาฐานข้อมูลเพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษาในภูมิภาค การส่งเสริมการประเมินผลและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อกิจกรรมความร่วมมือ และการเผยแพร่แนวปฏิบัติที่ดีของความร่วมมือด้านการศึกษาในภูมิภาค

3. การนำเสนอรายงานประเทศเกี่ยวกับข้อคิดเห็นความร่วมมือด้านการศึกษาในภูมิภาคเอเชียตะวันออก

3.1 ประเทศไทย : ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตลอดจนการเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม การพัฒนาการศึกษาในภูมิภาคประกอบด้วย การเพิ่มจำนวนการเคลื่อนย้ายนักเรียนและคณาจารย์ รวมทั้งการที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดกิจกรรมในกรอบอาเซียน+3 ได้แก่ การประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจด้านการศึกษาในกรอบอาเซียน+3 เวทีผู้นำเยาวชนเอเชียตะวันออกในปี 2550 และปี 2551

3.2 บรูไนดารุสซาลาม : ให้ความสำคัญต่อความร่วมมือในการพัฒนาการศึกษาทุกระดับ ส่งเสริมการสอนภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ การสร้างนวัตกรรม การส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศผสมผสานในหลักสูตรการศึกษา การเรียนรู้ตลอดชีวิต นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์

3.3 กัมพูชา : ให้ความสำคัญ

ต่อการฝึกหัดครู การสร้างประชาคมเอเชียตะวันออก การส่งเสริมคุณภาพการศึกษาในภูมิภาค การพัฒนาด้านอาชีวศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา และการถ่ายโอนหน่วยกิต รวมทั้งการจัดทำกรอบพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการลดช่องว่างการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียตะวันออกด้วยการแลกเปลี่ยนความร่วมมือทางวิชาการ การวิจัย ทูตการศึกษา และพัฒนาคุณภาพการเรียนและการสอน

3.4 อินโดนีเซีย : ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษา ด้วยการจัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจด้านการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา และครูในภูมิภาคเอเชียตะวันออก การจัดโครงการฝึกอบรมครู เพื่อลดช่องว่างคุณภาพการศึกษาในภูมิภาค เปิดโอกาสให้ประเทศสมาชิกมีการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีในด้านการพัฒนาการศึกษา รวมถึงการสร้างโอกาสการได้รับความรู้ และการแบ่งปันทรัพยากรการศึกษาร่วมกัน

3.5 สปป. ลาว : ให้ความสำคัญต่อการบรรลุเป้าหมายการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน การส่งเสริมการเรียนการสอนแบบคละชั้นในภูมิภาคและการสร้างกลไกการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา นอกจากนี้ผู้แทน สปป ลาวยังเสนอให้มีความร่วมมือในการจัดทำยุทธศาสตร์ระยะสั้นและระยะกลางเพื่อสร้างประชาคมเอเชียตะวันออกในภูมิภาคด้วย

3.6 มาเลเซีย : ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพมนุษย์ โดยการจัดทำ

ระบบคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานโลก เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของประชาชนมาเลเซีย รวมทั้งเสนอให้เสริมสร้างความแข็งแกร่งของการศึกษาขั้นพื้นฐานในด้านคณิตศาสตร์และการคำนวณ การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพเพื่อบรรลุเป้าหมายการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน และการจัดการศึกษาตามทักษะในศตวรรษที่ 21

3.7 สหภาพพม่า : ให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างความร่วมมือในกรอบเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน โครงการแลกเปลี่ยนนักเรียน การดำเนินโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยร่วมมือกับหน่วยงานภายใต้สหประชาชาติ นอกจากนี้สหภาพพม่าเสนอให้ส่งเสริมการศึกษาระดับอุดมศึกษา และการฝึกอบรม โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.8 ฟิลิปปินส์ : ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาและการดูแลเด็กปฐมวัยด้วยการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีระหว่างกัน การจัดการศึกษาในสถานการณ่ฉุกเฉิน การแลกเปลี่ยนทรัพยากรการศึกษาโดยใช้ ICT การศึกษาภาษาแม่ - พหุภาษา การจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส ตลอดจนการส่งเสริมการเคลื่อนย้ายนักเรียน นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญต่อการจัดแหล่งกองทุนเพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของ

ทั้ง 3 เสาหลักของอาเซียนด้วย

3.9 สิงคโปร์ : ให้ความสำคัญต่อการลงทุนเพื่อพัฒนาศักยภาพครู การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการศึกษา การจัดทำแผนแม่บท ICT ด้านการศึกษา การพัฒนาการศึกษาแบบองค์รวม ความร่วมมือภายใต้โครงการ School Twinning โครงการแลกเปลี่ยนนักเรียน และเจ้าหน้าที่ รวมทั้งการหมุนเวียนเจ้าภาพจัดกิจกรรม เช่น โครงการค่ายเยาวชน และการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม

3.10 เวียดนาม : ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษาตลอดชีวิต การจัดทำกรวิจัย นอกจากนี้ยังได้เสนอจัดทำโครงการจัดการศึกษาชุมชนเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติ การป้องกันสภาพแวดล้อม และส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์การศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมเอเชียตะวันออกเฉียง

3.11 ออสเตรเลีย : ให้ความสำคัญต่อการสนับสนุนความร่วมมือด้านการศึกษาเพื่อพัฒนาภูมิภาค โดยเฉพาะการประกันคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาระบบการศึกษาเพื่อส่งเสริมการเคลื่อนย้ายนักเรียนและนักวิชาการ

3.12 สาธารณรัฐประชาชนจีน : ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมการเคลื่อนย้ายนักเรียนในภูมิภาค การแลกเปลี่ยนเยาวชน การส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากร

มนุษย์และการฝึกอบรม การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรด้านการศึกษาของประเทศเอเชียตะวันออกเฉียง การรับรองคุณวุฒิการศึกษา ระหว่างกัน ในภูมิภาค

3.13 ญี่ปุ่น : ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษา เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สภาพแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การดำเนินโครงการ Green Asia การป้องกันภัยพิบัติธรรมชาติ และคุ้มครองสุขภาพความร่วมมือภายใต้กรอบความมั่งคั่งทางทะเล การแลกเปลี่ยนประชาชนกับประชาชน

3.14 สาธารณรัฐเกาหลี : ได้เปลี่ยนบทบาทจากประเทศผู้รับความช่วยเหลือเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือในปัจจุบัน พร้อมทั้งได้กำหนดนโยบายในการพัฒนาการศึกษาของชาติทุกระดับ การส่งเสริมการนำ ICT มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนของประเทศ การพัฒนาหลักสูตร และตำราเรียน การกำหนดนโยบายครู เป็นต้น

3.15 นิวซีแลนด์ : มีความร่วมมือกับกลุ่มประเทศอาเซียนในหลายระดับ โดยให้ความสำคัญต่อการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพทั้งภาครัฐ และเอกชน และโครงการเครือข่าย Ednet ที่มุ่งเน้นความสำคัญทางด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ การเรียนภาษา การใช้ ICT การฝึกอบรมด้านเทคนิค และอาชีวศึกษา การปฏิรูประบบการศึกษา รวมทั้งการพัฒนากรอบมาตรฐานการศึกษา และการจัดการศึกษาข้ามพรมแดน

ในระหว่างการประชุม สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเสนอเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมรัฐมนตรี ด้านการศึกษา เอเชียตะวันออกเฉียงในปี 2554 ที่เวียดนาม นอกจากนี้ ประเทศไทยได้ตอบรับการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจด้านการศึกษาในกรอบเอเชียตะวันออกเฉียงครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 26 - 27 กันยายน 2553 ที่จังหวัดภูเก็ต ประเทศไทย ✨

การจัดการประชุมนิเทศและพิธีมอบทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนที่ได้รับทุนการศึกษาของรัฐบาลมาเลเซีย ประจำปี 2553

❖ โคมูที ยมฉนัันทน์

The Ministry of Education organized an award ceremony and orientation for the fifty seven high school students selected for the 2010 Malaysian Government Scholarships at Hat Yai Rat Prachasan School in Songkhla province on 25 April 2010. The scholarship recipients, thirty boys and twenty seven girls, will pursue their studies at Gombak Integrated Boarding School and Rawang Integrated Boarding School in Malaysia's Selangor State. The event was chaired by the Inspector-General Mr. Kamol Rodklai and Mrs. Hajah Norlia Mohd Shuhaili, Deputy Director of the Cluster School Division, Malaysia.

สำหรับพิธีมอบทุนการศึกษา Mrs. Hajah Norlia Mohd Shuhaili, Deputy Director of Cluster School Division ซึ่งเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนมาเลเซีย ได้กล่าว

กระทรวงศึกษาธิการได้จัดการประชุมนิเทศและพิธีมอบทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนที่ได้รับทุนการศึกษาของรัฐบาลมาเลเซีย ประจำปี 2553 จำนวน 60 ทุน เพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนประจำของรัฐ Selangor ได้แก่ โรงเรียน Gombak Integrated Boarding School และโรงเรียน Rawang Integrated Boarding School เมื่อวันที่ 25 เมษายน 2553 ณ โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ จ.สงขลา โดยมีผู้แทนจากสถานกงสุลมาเลเซีย จังหวัดสงขลา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้แทนศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้แทนสำนักบริหารยุทธศาสตร์และ

บูรณาการการศึกษาที่ 11 และผู้บริหารโรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ ร่วมเป็นเกียรติในพิธีรับมอบทุน

ดร.กมล รอดคล้าย ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการไทย กล่าวเปิดการประชุมนิเทศ โดยกล่าวขอบคุณรัฐบาลมาเลเซีย และกระทรวงศึกษาธิการมาเลเซีย ที่ได้ให้การสนับสนุนทุนการศึกษาให้แก่นักเรียนไทยอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่ได้เล็งเห็นความสำคัญในการร่วมผลักดันการพัฒนาการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยให้บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน

แสดงความขอบคุณกระทรวงศึกษาธิการที่ได้ดำเนินการคัดเลือกนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 60 คน เพื่อไปศึกษาต่อที่ประเทศมาเลเซียและจัดพิธีมอบทุนการศึกษาในครั้งนี้ โดยผู้แทนสถานศึกษาของมาเลเซียทั้งสองแห่งได้กล่าวสรุปภาพรวมของโรงเรียน การดูแลนักเรียน และการเรียนการสอนในโรงเรียน โดย Mrs. Hajah Norlia Mohd Shuhaili ได้มอบประกาศนียบัตรให้กับนักเรียนที่รับทุนในโอกาสนี้ด้วย ทั้งนี้ มีนักเรียนที่เข้าร่วมการประชุมนิเทศและเดินทางไปประเทศมาเลเซีย จำนวนทั้งสิ้น 57 คน (ชาย 30 คน และหญิง 27 คน) มีผู้สละสิทธิ์ 3 คน ✨

❖ นักวิเทศสัมพันธ์ ข้าราชการ สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

การติดตามประเมินผลและเยี่ยมนักเรียนทุน โครงการ 1 อำเภอ 1 ทุน ที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์และฝรั่งเศส

- ❖ ยวดี ภูริโกโคย
- ❖❖ ภัสศรี ศิริประภา

On June 15 - 16 2010, Mrs. Sivika Mektavatchaikul, Deputy Permanent Secretary together with the public relations officers from the Bureau of International Cooperation, the Office of the Permanent Secretary visited the students under the ODOS Project at Cezar Ritz Colleges in Brig, Switzerland which are the world leaders in international hospitality and tourism management education as well as a the higher educational institutes in Le Mans, France. On this occasion, the Deputy Permanent Secretary informed the students about the background and the achievement of the ODOS and gave the guidance for the future professional in both public and private sectors. With regard to the public sector, it is necessary for them to follow the regulations of the Office of the Civil Service Commission. In addition she advised them to be a new generation in the education reform and work together for the benefit of the Thai society as well as wrote essays on the ODOS project on the viewpoint of the ODOS students in order to be the reference of the educational administrators.

วันที่ 15 - 16 มิถุนายน 2553 รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (นางศรีวิการ์ เมฆธวัชชัยกุล) และคณะเจ้าหน้าที่จากสำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้เดินทางไปติดตามประเมินผลและเยี่ยมนักเรียนทุนโครงการ 1 อำเภอ 1 ทุน ที่ศึกษาในสถาบันการโรงแรม Cesar Ritz ซึ่งเป็นสถาบันการโรงแรมที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งของโลก ณ เมือง Brig ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ และสถาบันเทคโนโลยีอุดมศึกษา เมือง Le Mans ประเทศฝรั่งเศส ในโอกาสนี้ รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้พบปะพูดคุยกับนักเรียนทุนโดยได้กล่าวถึงโครงการ 1 อำเภอ 1 ทุน ในภาพรวมและแนะนำ

แนวทางการประกอบอาชีพทั้งในภาครัฐและเอกชน ซึ่งในภาครัฐนั้นให้ปฏิบัติตามเกณฑ์ของสำนักงาน ก.พ. ที่เป็นกรณีพิเศษสำหรับนักเรียนทุนโครงการ 1 อำเภอ 1 ทุน พร้อมทั้งให้อิโวกาทแก่นักเรียนทุนโดยให้เป็นคนใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีลักษณะของคนไทยรุ่นใหม่ในยุคปฏิรูปการศึกษาให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนไทย พยายามรวมกลุ่มกันเพื่อทำประโยชน์ให้กับสังคม และให้หมั่นทบทวนทักษะด้านภาษาต่างประเทศอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ ได้ให้นักเรียนทุนเขียนเรียงความแนะนำตัวเองและเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการ 1 อำเภอ 1 ทุนในมุมมองของนักเรียนเพื่อไว้เป็นข้อมูลประกอบการบริหารจัดการโครงการต่อไป

สถาบันการโรงแรม Cesar Ritz

รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการและคณะได้เข้าพบและพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับ Mr. Daniel Gutzwiller ประธานสถาบันการโรงแรม Cesar Ritz และคณะอาจารย์ที่ปรึกษาของนักเรียนทุน โดย

มีประเด็นสำคัญเกี่ยวกับผลการเรียนและปัญหาของนักเรียนทุน ซึ่งพบว่านักเรียนทุนโครงการ 1 อำเภอ 1 ทุน ที่ศึกษาในสถาบันการโรงแรมแห่งนี้ส่วนใหญ่มีผลการเรียนดี และมีความประพฤติดี แม้จะมีนักเรียนบางคนที่มีปัญหาด้านการเรียนอยู่บ้างแต่ทางอาจารย์ที่ปรึกษาและสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนได้ช่วยกันแนะนำและติดตามดูแลอย่างใกล้ชิด ปัจจุบันมีนักเรียนทุนที่ศึกษาในสถาบันการโรงแรม Cesar Ritz ณ เมือง Brig สำเร็จการศึกษาแล้ว 12 ราย และนักเรียนทุนที่เหลืออีกจำนวนหนึ่งกำลังจะสำเร็จการศึกษาภายในปี 2554

สถาบันเทคโนโลยีอุดมศึกษา เมือง Le Mans

สำหรับการติดตามผลและตรวจเยี่ยมนักเรียนทุนที่ศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีอุดมศึกษา ณ เมือง Le Mans ประเทศฝรั่งเศส พบว่านักเรียนทุนส่วนใหญ่ศึกษาในสาขาวิศวกรรมและคอมพิวเตอร์มีผลการเรียนระดับปานกลาง - ดีมาก โดยมี

นักเรียนทุนจำนวน 2 รายได้รับทุนรัฐบาลฝรั่งเศสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ปัจจุบันยังคงมีนักเรียนทุนที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบัน ณ เมืองต่างๆ ของฝรั่งเศสจำนวนกว่า 180 คน ทั้งนี้ การบริหารจัดการเกี่ยวกับนักเรียนทุนโครงการ 1 อำเภอ 1 ทุนที่ศึกษาในประเทศฝรั่งเศสและสวิตเซอร์แลนด์ อยู่ภายใต้การดูแลของสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนไทยในประเทศฝรั่งเศส โดยมีนายอริยะ สกกุลแก้ว อัครราชทูต ที่ปรึกษาฝ่ายการศึกษาเป็นหัวหน้าสำนักงาน *

- ❖ หัวหน้ากลุ่มนโยบายและยุทธศาสตร์ต่างประเทศ สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- ❖❖ นักวิเทศสัมพันธ์ ชำนาญการ สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

โครงการการพัฒนาศักยภาพในการจัดการภัยพิบัติ

- ❖ สมทรง งามวงศ์
- ❖❖ รุ่งกานต์ พันธุ์ภักดี

Capacity Building in Disaster Management is a collaborative project involving the Ministry of Education, the Department of Disaster Prevention and Mitigation under the Interior Ministry and the Japan International Cooperation Agency (JICA). Between 2006 and 2008, the project targeted three disaster prone areas: Phuket (tsunami), Chumphon (flooding) and Mae Hong Son (landslide). On 8th June 2010, the Japanese government endorsed the second four-year plan in which the main focus is flooding. As a first step, the JICA specialists met with Mrs. Sivika Mektavatchaikul, the Deputy Permanent Secretary for Education to discuss the most effective ways to extend and disseminate knowledge and information on disaster management for teachers and students who live in provinces prone to natural disasters.

โครงการการพัฒนาศักยภาพในการจัดการภัยพิบัติเป็นโครงการความร่วมมือระหว่างกระทรวงศึกษาธิการ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และ JICA โดยรัฐบาลญี่ปุ่นได้อนุมัติโครงการความร่วมมือทางวิชาการเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการบริหารภัยพิบัติ (Capacity Development in Disaster Management) แผนที่ 1 ระยะเวลา 2 ปี เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2549 - กรกฎาคม 2551 ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ (1) การเตรียมการ (2) การดำเนินโครงการ และ (3) กิจกรรมต่อเนื่อง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้แก่กรมป้องกันและบรรเทา

สาธารณภัย ในฐานะหน่วยงานหลักและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการจัดการภัยพิบัติในการดำเนินภารกิจและหน้าที่เกี่ยวกับการจัดภัยพิบัติของประเทศ และพัฒนาขีดความสามารถในการเตรียมความพร้อมให้แก่ประชาชนด้านการจัดการภัยพิบัติ รวมทั้งการเพิ่มความเข้มแข็งในการจัดการศึกษาเพื่อป้องกันภัยพิบัติในระดับชาติและระดับท้องถิ่น

ในการดำเนินการตามโครงการดังกล่าวมีการจัดตั้งคณะกรรมการทั้งหมด 6 ด้าน โดยมีกระทรวงศึกษาธิการอยู่ในคณะทำงานด้านการศึกษาการป้องกันภัยพิบัติในโรงเรียน ซึ่งการดำเนินงานดังกล่าวได้คัดเลือกโรงเรียนต้นแบบ 9 โรงเรียน จากพื้นที่เสี่ยงภัยในพื้นที่เป้าหมาย 3 แห่ง คือ จังหวัดภูเก็ต (เน้นภัยพิบัติด้านสึนามิ) จังหวัดชุมพร (เน้นอุทกภัย) และจังหวัดแม่ฮ่องสอน (เน้นแผ่นดินถล่ม) นอกจากนี้ยังมีการจัดอบรมปฏิบัติการเพื่อให้ความรู้แก่สถานศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมในการเผชิญสถานการณ์ภัยพิบัติแก่โรงเรียนต้นแบบจาก 3 จังหวัด พร้อมกันนี้ กระทรวงศึกษาธิการโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญ JICA จัดทำคู่มือการป้องกันภัยพิบัติทั้งภัยน้ำท่วม ดินถล่ม และสึนามิสำหรับครูและนักเรียนจำนวน 32,256 เล่ม เพื่อจัดส่งไปยังสถานศึกษาต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นตำราการสอนให้นักเรียนรู้จักตระหนักถึงภัยธรรมชาติและหาทางป้องกันอย่างเหมาะสม ซึ่งการดำเนินการในระยะแรกได้เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว

บัดนี้ รัฐบาลญี่ปุ่นได้พิจารณาอนุมัติโครงการความร่วมมือทางวิชาการจาก

รัฐบาลญี่ปุ่นประจำปีงบประมาณ 2552 ภายใต้ชื่อ “The Project on Capacity Development in Disaster management in Thailand (Phase II)” ซึ่งจะเริ่มต้นการดำเนินการตั้งแต่วันที่ 8 มิถุนายน 2553 โดยมีระยะเวลาในการดำเนินการทั้งหมด 4 ปี แต่จะเน้นภัยพิบัติเฉพาะน้ำท่วมเท่านั้น ในโอกาสนี้ คณะผู้เชี่ยวชาญ JICA ภายใต้โครงการการจัดการภัยพิบัติ ระยะที่ 2 ได้เดินทางมาประเทศไทย ระหว่างวันที่ 8 - 17 มิถุนายน 2553 เพื่อประชุมหารือกับคณะทำงานโครงการฯ และลงพื้นที่เป้าหมายเพื่อสำรวจข้อมูลความพร้อมในการดำเนินโครงการฯ โดยในวันที่ 8 มิถุนายน 2553 คณะผู้เชี่ยวชาญได้มาเยือนกระทรวงศึกษาธิการเพื่อเยี่ยมชมการระดมและหารือเกี่ยวกับการดำเนินการโครงการฯ กับรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (นางศรีวิการ์ เมฆธวัชชัยกุล) ณ ห้องประชุมสำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ในการนี้ กระทรวงศึกษาธิการแสดงความยินดีที่จะให้ความร่วมมือกับโครงการฯ จนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายและหวังว่าการดำเนินโครงการดังกล่าวจะสามารถขยายผลการพัฒนาศักยภาพในการจัดการภัยพิบัติให้แก่ครูและนักเรียน รวมถึงชุมชนในจังหวัดที่มีความเสี่ยงภัยพิบัติให้สามารถป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของตนเองและส่วนรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ *

* นักวิเทศสัมพันธ์ ข้าราชการ สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ผืนป่าดงพญาเย็น - เขาใหญ่ มรดกโลกด้านธรรมชาติของไทย

❖ เรื่องและภาพ : สาวิตรี สุวรรณสถิตย์

ดงพญาเย็น - ดงพญาไฟ

หลายท่านคงเคยได้ยินชื่อ “ดงพญาเย็น” มาแล้ว แต่อาจจะไม่ได้ติดตามข่าวว่าผืนป่าดงดิบขนาดใหญ่ของไทยแห่งนี้ได้ขึ้นทะเบียนมรดกโลกไปแล้วในนามของ “ผืนป่าดงพญาเย็น - เขาใหญ่” เมื่อปี พ.ศ. 2548

ดงพญาเย็นเป็นผืนป่าแถบเทือกเขาพนมดงรัก มีความยาว 230 กิโลเมตร เชื่อมต่อระหว่างอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อุทยานแห่งชาติทับลาน อุทยานแห่งชาติปางสีดา อุทยานแห่งชาติตาพระยา และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดงใหญ่ รวมผืนป่าทั้ง 4 แห่งนี้มีพื้นที่ถึง 3.8 ล้านไร่ ซึ่งเท่ากับประมาณ 6,155 ตารางกิโลเมตร

Spanning 230 kilometers along the Phnom Dong Rek mountain, the Dong Phrayayen - Khao Yai Forest Complex was once a dense and impenetrable jungle. Since Khao Yai was declared Thailand's first national park in 1962, this forest complex has been much favored by birdwatchers, trekkers and campers in and outside Thailand. Covering 6,155 square kilometers, Dong Phrayayen is divided into 4 national parks : Khao Yai, Thab Lan, Pang Sida and Ta Phraya. This forest complex is home to over 800 species of fauna, 112 mammals, 392 birds, and 200 reptile and amphibian. With its diverse flora and fauna, the Dong Phrayayen-Khao Yai Forest Complex is one of the world's most important hubs for biological studies.

ผืนป่าแห่งนี้เคยเป็นป่าดงดิบลึกลับรกชัฏที่นำสะพรึงกลัวที่ขวางกั้นภาคอีสานของไทยให้แยกออกจากภาคกลาง เป็นต้นตอของตำนานความยากลำบากในการเดินทางในสมัยโบราณ จนได้รับการขนานนามว่า “ดงพญาไฟ” เพราะเต็มไปด้วยฝูงสัตว์ดุร้าย มีเจ้าป่าเจ้าเขา และไข้ป่า รวมทั้งอาจจะมีไฟป่าเป็นครั้งคราว เพิ่งจะมาเปลี่ยนชื่อเป็น “ดงพญาเย็น” ในสมัยรัชกาลที่ 5 เมื่อโปรดให้สร้างทางรถไฟสายกรุงเทพฯ - นครราชสีมา ทำให้มีการเดินทางสะดวกขึ้นและมีการเปิดป่า มีราษฎรบุกกรุกยึดพื้นที่ทำกิน พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 จึงโปรดให้เปลี่ยนชื่อป่าผืนนี้เป็น “ป่าดงพญาเย็น” เพื่อให้มีความอุดมสมบูรณ์และเกิดความร่มเย็นแก่ราษฎรที่อยู่อาศัยใกล้เคียง

อุทยานแห่งชาติแห่งแรกของไทย

เขาใหญ่ได้รับการประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2505 (ค.ศ. 1962) นับเป็นอุทยานแห่งชาติแห่งแรกของประเทศไทย เป็นเขตมรดกโลกที่นักธรรมชาติวิทยานักนิยมไพร นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศรู้จักกันดีที่สุดและไปท่องเที่ยวกันมากที่สุด

อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีเนื้อที่กว้างขวางถึง 1.35 ล้านไร่ หรือประมาณ 2,168 ตารางกิโลเมตร แต่ยังมีขนาดเล็กกว่าอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานและอุทยานแห่งชาติทับลาน แต่กระนั้นก็มีความอุดมสมบูรณ์และรักษาสภาพป่าไม้ สัตว์ป่าไว้ได้อย่างดี เพราะ 80% เป็นป่าดงดิบเขียวชอุ่มตลอดปี จนเคยได้รับยกย่องจากคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติของโลกในการประชุมเมื่อปี พ.ศ. 2515 ให้เป็น “อุทยานหนึ่งในห้าของโลก” ที่ยังคงความเป็นธรรมชาติไว้ได้อย่างเกิดประโยชน์สูงสุด

รัฐบาลไทยเคยเสนออุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ให้เป็นมรดกโลกมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 แต่ไม่ผ่านเกณฑ์การพิจารณา จึงต้องปรับเปลี่ยนใหม่โดยเพิ่มเติมผืนป่าที่ติดต่อกัน

ไปจนถึงชายแดนด้านตะวันออกของกัมพูชา รวมผืนป่าที่ยาวต่อเนื่องกันไปเป็นช่วงๆ อีก 3 แห่ง เพื่อให้มีพื้นที่ยาวและกว้างใหญ่เพียงพอสำหรับการอนุรักษ์ที่มีประสิทธิภาพ จึงได้ผ่านเกณฑ์การพิจารณาเป็นแหล่งมรดกโลก

อย่างไรก็ตาม อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่นี้ก็ครอบคลุมพื้นที่ราบสูงตั้งแต่ 600 เมตร ถึง 1,000 เมตร และบางแห่งสูงถึง 1,500 เมตร ในจังหวัดนครราชสีมา สระบุรี นครนายก และปราจีนบุรี แต่มีถนนและทางหลวงตัดผ่านพื้นที่รอบๆ อุทยานทำให้สะดวกในการคมนาคม และทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางไปที่นี้ปีละ 4 หมื่นคนเมื่อเปิดอุทยานใหม่ๆ และเพิ่มเป็นปีละ 7 แสนคนในช่วง 30 ปีที่ผ่านมา ทำให้รัฐบาลไทยต้องประกาศปิดเขาใหญ่ไม่ให้นักท่องเที่ยวเข้าไปค้างคืนในอุทยานอยู่ระยะหนึ่ง แล้วจึงค่อยๆ เปิดเป็นที่พักอย่างจำกัดในระยะต่อมา ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์พันธุ์ไม้และสัตว์ป่า

ความหลากหลายทางชีวภาพในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่

ผืนป่าใหญ่ที่มีพื้นที่กว้างขวางตั้งแต่ตีนเขาไปจนถึงยอดเขาสูงนี้มีอุณหภูมิเฉลี่ย 28°C ในหน้าร้อน และ 17°C ในหน้าหนาว ทำให้มีพืชและสัตว์หลากหลายพันธุ์อาศัยอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์ เพราะพื้นที่มีทั้งป่าดิบชื้น ป่าดิบแล้ง และป่าดิบเขา สลับด้วยทุ่งหญ้าและเทือกเขาน้อยใหญ่ สลับซับซ้อนกัน เช่น เขาเขียว เขาร่ม เขาแหลม เขาสามยอด เขาฟ้าผ่า เขากำแพง เขาสมอปูน เป็นต้น เป็นแหล่งต้นน้ำ ลำธารหลายสาย เช่น ลำตะคอง ลำพระเพลิง ลำมูลบน ลำตะแคง แม่น้ำป่าสัก แม่น้ำมูล แม่น้ำบางปะกง กับมีน้ำตกที่สวยงามหลายแห่ง เช่น น้ำตกศาลิกา นางรอง ตาดตาภู ตาดตาคง เหวนรก เหวสุวัต เป็นต้น ซึ่งแหล่งน้ำทางเหนือไหลลงสู่แม่น้ำมูลซึ่ง

เป็นแควสำคัญของแม่น้ำโขง ส่วนแหล่งน้ำทางใต้ไหลลงสู่แม่น้ำเพชรบูรณ์

สัตว์ป่าที่ชุกชุมที่สุดได้แก่ ช้าง ซึ่งเชื่อว่ามียากถึง 200 ตัว และ ชะนีพันธุ์ต่างๆ โดยเฉพาะชะนีมงกุฏ (Crowned Gibbon) และ ชะนีมือขาว (White-handed Gibbon) ชนิดขนขาวและชนิดขนดำ นอกจากนี้ยังมี สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่เราไม่ค่อยจะรู้จักอีก 25 ชนิด รวมทั้งหมาในเอเชีย หมี เสือโคร่ง กระทิง กวางชนิดต่างๆ ลิงกัง ส่วนนกที่พบมีมากถึง 392 ชนิด รวมทั้งนกอพยพและนกท้องถิ่น โดยเฉพาะนกแก๊กพบได้ทั่วไปกับนกเงือกกรามช้าง (Wreathed Hornbill) ที่อพยพมาทำรังและผสมพันธุ์วางไข่จำนวนมากหลายร้อยตัวบนเขาสามยอดในช่วงเดือนสิงหาคม - กันยายน ส่วนนกท้องถิ่นที่สวยงามได้แก่ประเภท ไก่ฟ้า ไก่ป่า

สำหรับพืชพรรณไม้ในอุทยานเขาใหญ่มีมากกว่า 2,500 ชนิด เช่น ไคร้ย้อย เงาะป่า ชมพู่ น้ำ ชะมด พะยอมดง เพกา มะเดื่อ โมกมัน ยางปาย ยางโอน ลำพูป่า ส้านช้าง ส้านหิ้ง อินทนิลน้ำ ฯลฯ

นอกจากนี้ยังมีแมลงกว่า 5,000 ชนิด ผีเสื้อกว่า 216 ชนิด และแมลงปอจำนวนมาก

อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่นับว่าเป็นแหล่งศึกษาทางด้านชีววิทยาที่สำคัญมากแห่งหนึ่งของโลก และจัดได้ว่าเป็นอุทยาน

อุดมสมบูรณ์ที่สุด เป็นเอกลักษณ์ของอุทยานแห่งนี้ ต้นลาน เป็นพรรณไม้ดึกดำบรรพ์ตระกูลปาล์มขนาดใหญ่ แข็งแรง เติบโตช้า ใบกลมคล้ายพัด ลำต้นสูง 15 - 20 เมตร ชอบขึ้นเป็นดงใหญ่ อายุประมาณ 50 ปีจึงออกดอกสีเหลือง สวยงามที่ยอด

เป็นจำนวนหลายล้านดอกต่อหนึ่งต้น เมื่อตกถูกเป็นผลแก่แล้วต้นแม่ก็จะตายไป จึงเป็นพรรณไม้ที่สูญพันธุ์ได้ง่าย ต้นลานและใบลานใช้ประโยชน์ได้มากมายในชีวิตประจำวันของชาวบ้าน รวมทั้งใช้ “จาร” เป็นคัมภีร์ในศาสนาพุทธสมัยโบราณ ส่วนรากใช้ฝนกินแก้ร้อนใน แก้ไข้หวัดอีกด้วย

แห่งชาติที่มีความสำคัญต่อการอนุรักษ์ผืนป่าดงดิบและชีวภาพที่หลากหลายของโลกทีเดียว

อุทยานแห่งชาติทับลาน

ชื่อ “ทับลาน” อาจจะไม่ค่อยเป็นที่รู้จักกันมากนักในหมู่นักท่องเที่ยว แต่ก็เป็นที่รู้จักกันมากในหมู่นักอนุรักษ์และเป็นอุทยานแห่งชาติขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 2 ของประเทศไทย มีเนื้อที่ประมาณ 2,240 ตารางกิโลเมตร หรือ 1.4 ล้านไร่ อยู่ในเขต 4 อำเภอ คือปักธงชัย นครบุรี และวังน้ำเขียว ในจังหวัดนครราชสีมา และในเขตอำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี

สภาพเป็นป่าดิบชื้น ป่าดิบแล้ง ป่าเต็งรัง และป่าเบญจพรรณที่อุดมสมบูรณ์ มีภูเขาน้อยใหญ่สลับซับซ้อนของเทือกเขาพนมดงรัก เขากำแพงต่อเนื่องจากทิวเขาดงพญาเย็นและเขาใหญ่ จึงมีหุบเหว น้ำตกขนาดใหญ่ และยอดเขาสูงเกือบ 1,000 เมตรอยู่ เป็นต้นน้ำลำธารหลายสายที่ไหลมารวมกันเป็นแม่น้ำมูลกับแม่น้ำบางปะกง

บริเวณทุ่งราบและเชิงเขาด้านตะวันตกเป็นป่าลานผืนสุดท้ายของประเทศไทยที่

ที่ป่าทับลานนี้มีสัตว์ป่าไม่ต่ำกว่า 321 ชนิด เช่น ช้างป่า (เคยมีถึง 200 ตัว) กระต๊อ กวาง เก้ง เสือโคร่ง หมิวควาย เสี่ยงผาหมาไน แมวป่า แมวดาว และนกนานาชนิด ส่วนพันธุ์ไม้หายากมีมากเช่น เหียง พลวงแดง ประดู่ พะยูง ชิงชัน ยางแดง ยางขาว ตะเคียนทอง กะบก แครกยว มะค่าโมง ฯลฯ โดยเฉพาะต้นตะเคียนทองที่ป่าทับลานนี้พบต้นขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ขนาด 10 คนโอบ อายุหลายร้อยปี ชาวบ้านถือว่าเป็นต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์เพราะเกี่ยวพันกับพุทธประวัติและมีความเชื่อว่าเป็นที่อาศัยของนางตะเคียน

ในอดีตผืนป่าทับลานนี้เคยเป็นเขตพื้นที่ที่ชุ่มชื้น แต่ก็ได้รับการดูแลรักษาโดยชาวบ้านที่ได้ชื่อว่าเป็นเจ้าของพื้นที่ชุ่มชื้นนั่นเอง ปัจจุบันหลายท่านได้กลับใจและทำมาหากินรวมทั้งช่วยดูแลผืนป่าแห่งนี้อย่างต่อเนื่อง

อุทยานแห่งชาติปางสีดา

เป็นพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่มีขนาดเล็กกว่าเขาใหญ่และทับลานมาก คือมีเนื้อที่เพียง 844 ตารางกิโลเมตร หรือ 5 แสนกว่าไร่ ครอบคลุมพื้นที่ในเขตอำเภอนาดีใน

ปราจีนบุรีและในเขตอำเภอเมืองสระแก้ว อีกส่วนหนึ่ง

ลักษณะทั่วไปเป็นป่าบนเทือกเขาสูงสลับซับซ้อน และเป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขาบรรทัดซึ่งทอดยาวต่อเนื่องมาจากอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่กับอุทยานแห่งชาติทับลาน และยังทอดยาวต่อไปจนถึงอุทยานแห่งชาติตาพระยาจนจรดแดนกัมพูชา

อุทยานแห่งชาติปางสีดาเดิมเป็นหน่วยงานในโครงการพัฒนาพื้นที่ราบเชิงเขา ตามโครงการพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ต่อมามีการสำรวจพบสภาพป่าและต้นน้ำลำธารที่สมบูรณ์ จึงได้ขึ้นทะเบียนเป็นวนอุทยานในปี พ.ศ. 2521 จากการสำรวจพื้นที่โดยรอบในเวลาต่อมาพบว่าสภาพป่าอุดมสมบูรณ์ มีทรัพยากรธรรมชาติที่รักษาไว้ได้ถึงร้อยละ 95 เช่นป่าไม้ สัตว์ป่า ทิวทัศน์ที่สวยงาม น้ำตกเช่น น้ำตกปางสีดา น้ำตกน้ำโตน น้ำตกผาตะเคียน เป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำบางปะกงซึ่งเป็นเส้นเลือดใหญ่หล่อเลี้ยงประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติในปี พ.ศ. 2525

สภาพป่าในอุทยานแห่งชาติปางสีดานี้สมบูรณ์ร้อยละ 95.3 ส่วนใหญ่เป็นป่าดิบชื้นผสมป่าดิบแล้งและป่าดิบชื้น ป่าเต็งรัง ป่าเบญจพรรณ และป่าดิบเขา แม้จะเคยถูกบุกรุกบ้าง แต่ก็ได้มีการปลูกป่าทดแทนไปเป็นส่วนใหญ

พรรณไม้ที่พบมากในป่าเบญจพรรณ ได้แก่ มะค่าโมง ประดู่ ตะแบกใหญ่ ช่อติ่นนกกแดง สมอพิเภก กว้าว ส่วนป่าเต็งรังที่มีสภาพเป็นดินลูกรัง มีสีแดงหรือดินปนทรายก็พบไม้เต็ง รัง เหียง พลวง มะขามป้อม รกฟ้า

ในเขตป่าดงดิบชื้นสูงจากระดับน้ำทะเล 4,000-1,000 เมตร มีไม้วงศ์ยางจำนวนมาก เช่น ยางกล่อง ยางขน ยางเสี้ยน กระบาก สูงขึ้นไปมียางปาย ยางควน และ

ไม้ก่อกชนิดต่างๆ เช่น ก่อน้ำ ก่อรัก ก่อต่าง ก่อเต็ย นอกจากนี้มีไม้พุ่มและไม้เลื้อย กับพวก กูดต้นตามลำธาร เช่น มหาสะดำ กูดพร้าว ขึ้นปะปนกับละอองไฟฟ้าและพืชจำพวกเฟิร์น เช่น กระปรอกเล็ก ชายผ้าสีดา กูดอ้อม และกล้วยไม้ เช่น เอื้องกุหลาบพวง เอื้องปากเบ็ด ส่วนในเขตป่าดิบแล้งบนพื้นที่สูงประมาณ 100 - 400 เมตรจะพบต้นยางนา ยางแดง สะเดาปีก เตี้ยมคะนอง พะยอม สะเบาหลัก หมากลิง ลาน และพืชวงศ์กระเจียวปะปนกับกล้วยไม้และเตย สำหรับป่าดิบเขาสูง 1,000 เมตรขึ้นไปจะพบพันธุ์ไม้เช่นพญาไม้ มะขามป้อมมด ขนุนไม้สนสามพันปี ก่อรัก เกิดล้าน ส้มแปะ แกนมอ เพลาจันทน์ และหว้า เป็นต้น ตามสันเขาจะพบต้นเสื่อไคร้ขึ้นกระจายทั่วไป ส่วนชั้นล่างพบไม้พุ่มเช่น ค้างคาว กาลัง ผักกูด สิงโตใบพัด และกล้วยไม้ดิน ตามแอ่งน้ำจะพบข้าวตอกฤๅษี ตะไคร้หน้า หญ้าข้าวกำ อ้าน้อย เป็นต้น

ตามลำห้วยต่างๆ เช่นห้วยน้ำเย็น ห้วยสะโมง ห้วยพลับพลึง ห้วยปะตง จะพบปลาน้ำจืด 18 ชนิด เช่น ปลาสร้อย ปลานกเขา ปลาค้อ ปลาชะโอน ปลากดเหลือง ปลาดุกเนื้อเลน และปลาก้าง ฯลฯ ปลาบางชนิดเช่นปลาชะโอนจัดว่าเป็นปลาหายาก นอกจากนี้ยังพบสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำจำนวน 19 ชนิด เช่น เขียดตะปาก เขียดทราย อึ่งแม่หนาว ฯลฯ และยังพบสัตว์เลื้อยคลานอีก 19 ชนิด นอกจากนี้ยังพบผีเสื้อมากถึง 400 ชนิดในเขตอุทยานแห่งชาติปางสีดา จึงเกิดมีเทศกาลผีเสื้อขึ้นในช่วงเดือนพฤษภาคม - กรกฎาคม พบผีเสื้อชุกชุม พบเห็นได้ง่ายตามเส้นทางที่จัดไว้

สัตว์ป่า

ที่สำรวจพบในเขตอุทยานแห่งชาติปางสีดา พบสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม 81 ชนิด เช่น ช้าง กระทิง วัวแดง เสือโคร่ง เก้ง กระซัง นากเล็บสั้น เม่นแผงคอใหญ่ ลิงแสม และ

ค้างคาวปีกขนซึ่งหายาก

ส่วนสัตว์ปีกที่พบมีมากกว่า 143 ชนิด เช่น ไก่ฟ้าพญาลอ ยางเขียว นกพญาปากกว้างอกสีเงิน นกแต้วแร้ว นกหัวขวานสามนิ้วดั่งทอง นกหัวขวานแคระจุดรูปหัวใจ นกกระวางหัวหงอก เป็นต้น กับพบนกอพยพย้ายถิ่น เช่น เหยี่ยวออกสเปร์ นกเด้าดิน นกนางแอ่นบ้าน นกอีเสือสีน้ำตาล รวมทั้งเมื่อเร็วๆ นี้พบว่ามิงก้อย้ายจ้วอพยพมาประจำอยู่ แถบอ่างเก็บน้ำพระปรงจำนวนมากทุกๆ ปีอีกด้วย

อุทยานแห่งชาติปางสีดาแม้จะมีขนาดเล็ก แต่มีแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจที่สวยงามจำนวนมาก โดยเฉพาะน้ำตกปางสีดาซึ่งอยู่ห่างจากที่ทำการอุทยานเพียง 800 เมตร มีหน้าผาสูง 8 เมตร และเบื้องล่างมีแอ่งน้ำขนาดใหญ่ เหนือขึ้นไปจากน้ำตกปางสีดายังมีน้ำตกผาตะเคียนที่มีหน้าผาสูง 10 เมตร น้ำที่ทิ้งตัวลงมาสู่แอ่งน้ำข้างล่างจึงมีขนาดใหญ่ สวยงาม และน้ำตกนี้ก็อยู่ห่างจากที่ทำการอุทยานประมาณ 5 กิโลเมตร ส่วนน้ำตกที่ใหญ่ที่สุดและสวยที่สุดต้องเดินเท้าเข้าไปจากหลักกิโลเมตรที่ 40 อีก 6 กิโลเมตร ประกอบด้วยกลุ่มน้ำตกเกาะรวมกันเป็นกลุ่มเรียกว่า น้ำตกแควมระคำ ต้องใช้เวลาท่องเที่ยว 2 - 3 วันจึงจะเที่ยวครบทุกน้ำตก แต่ก็เป็นที่นิยมมากสำหรับนักท่องเที่ยวผจญภัย

อุทยานแห่งชาติตาพระยา

เป็นอุทยานแห่งชาติที่เพิ่งจะตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2539 นี้เอง เป็นผืนป่าในเทือกเขาพนมดงรักซึ่งทอดยาวไปทางแนวทิศตะวันออก กั้นเขตแดนที่ราบสูงโคราชกับที่ราบลุ่มภาคกลางกับที่ราบลุ่มในกัมพูชาที่คนไทยเรียกว่า “เขมรต่ำ”

อุทยานแห่งชาติตาพระยานี้ครอบคลุมพื้นที่สองจังหวัด คือ 5 ตำบลในอำเภอบ้านกรวดของจังหวัดบุรีรัมย์ และอีก 7 อำเภอในจังหวัดสระแก้ว มีเนื้อที่ 594

ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 3 แสน 8 หมื่นไร่ มีความสูงประมาณ 206 - 579 เมตร ซึ่งล้วนเป็นเนินเขาสลับซับซ้อนในเทือกเขาสันกำแพงตลอดแนวจนถึงพนมดงรัก ยอดเขาสูงสุดคือยอดเขาพรานนงนุชทางตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งห้อมล้อมด้วยที่ค่อนข้างราบและเป็นต้นกำเนิดของลำห้วยขวางและลำสะโตนไหลลงสู่อ่างเก็บน้ำห้วยยางนางรอง ห้วยโอบก และห้วยเมฆา

อุทยานแห่งชาติตาพระยานอกจากจะมีพื้นที่ต่อเนื่องกับอุทยานเขาใหญ่ ทับลาน และปางสีดาแล้ว ยังมีอาณาเขตติดต่อกับผืนป่าของกัมพูชาอีกด้วย ตรงชายแดนทิศตะวันออกตั้งแต่หลักเขตประเทศหลักที่ 24 ถึงหลักเขตที่ 28

ในอดีตอุทยานแห่งนี้อยู่ในเขตยุทธศาสตร์ที่สำคัญ และในช่วง พ.ศ. 2515 - 2531 เป็นพื้นที่ที่เคยอยู่ใต้อิทธิพลของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย มีการต่อสู้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างรุนแรง จนในปี พ.ศ. 2525 จึงเริ่มแปรสภาพเป็นผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย แต่กระนั้นก็ยังเป็นพื้นที่ที่ไม่มีความปลอดภัยมากนักเพราะมีโจรผู้ร้ายชุกชุม แต่ในปัจจุบันนี้เป็นพื้นที่ที่ค่อนข้างจะสงบเรียบร้อย โดยกองกำลังสุรนารีได้ควบคุมบริเวณชายแดนช่องโอบกไว้ได้ และอุทยานแห่งชาติตาพระยานี้ก็เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าชมได้หลายจุด

จุดเด่นของอุทยานแห่งชาติตาพระยาก็คือ มีการจัดเส้นทางศึกษาธรรมชาติไว้รองรับนักท่องเที่ยวหลายเส้นทาง เหมาะสำหรับผู้สนใจเที่ยวชมชม ชมผีเสื้อ ศึกษาพรรณไม้และดูสัตว์ป่าในเส้นทางธรรมชาติที่ได้สำรวจและจัดเส้นทางเอาไว้ เพราะมีจุดชมวิวดูตลอดเส้นทางและยังสามารถพบนกนานาชนิด ได้ชมความงามของป่าและทิวทัศน์ที่มองลงมาเบื้องล่างจากที่สูง มองเห็นเทือกเขาพรานนงนุช เทือกเขาสะแกกรัง ห่างจากที่ทำการอุทยานเพียง 3 กิโลเมตร

นอกจากนี้ยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอีกหลายแห่ง เช่น อ่างเก็บน้ำห้วยยาง ซึ่งมีทิวทัศน์โดยรอบอ่างที่สวยงาม มีป่าดิบแล้งที่อุดมสมบูรณ์ อ่างเก็บน้ำลำจังหันก็สวยงาม แวดล้อมไปด้วยป่าดิบแล้ง จุดชมป่ากระบองเพชรยักษ์และจุดชมกล้วยไม้ป่านานาชนิด และยังมี ละอูซึ่งเป็นประติมากรรมธรรมชาติที่เกิดจากการกัดกร่อนของหินดินคล้ายแพะเมืองผีที่จังหวัดแพร่

ทางด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ก็มีปราสาทเขาลิ้นแก้วแก่งสมัยขอมโบราณ ปราสาทบายแบก ประสาททอง เขายักษ์ซึ่งมีภาพแกะสลักรูปฤษีบนก้อนหินขนาดใหญ่ บริเวณทางเข้าอุทยาน กับมี “ศาลอักษร” หรือลายพระราชหัตถเลขาของรัชกาลที่ 5 ที่ได้ทรงจารึกไว้บนแผ่นดินแปรลาย ซึ่งประชาชนนิยมไปสักการะด้วย

เหตุผลการขึ้นทะเบียนมรดกโลกผืนป่าดงพญาเย็น - เขาใหญ่ และข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการมรดกโลก

ตั้งได้กล่าวไว้ในตอนต้นแล้วว่ารัฐบาลไทยได้เคยเสนออุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ซึ่งเป็นที่รู้จักไปทั่วโลกให้ขึ้นทะเบียนมรดกโลกในการประชุมเมื่อปี พ.ศ. 2535 แต่ไม่ผ่านการพิจารณา

ต่อมาจึงได้ปรับปรุงเอกสารเสนอไปอีกครึ่งหนึ่ง โดยขยายพื้นที่อนุรักษ์ให้กว้างขวางครอบคลุมผืนป่าอีก 4 แห่ง กับเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดงรักด้วย จึงได้รับอนุมัติ

ขึ้นทะเบียนมรดกโลกเมื่อปี พ.ศ. 2548 ที่เมืองเดอร์บัน ประเทศแอฟริกาใต้ โดยผ่านกำหนดหลักเกณฑ์ 1 หลักเกณฑ์ คือหลักเกณฑ์ทั่วไปหมายเลข 10 (X) หรือหลักเกณฑ์ด้านธรรมชาติหมายเลข 4 (IV) “Contain the most important and significant natural habitats for in-sites conservation of biological diversity, including those containing threatened species of outstanding universal value from the point of view of science or conservation” (แปลความว่า “เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติที่สำคัญสำหรับการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ รวม

ทั้งแหล่งที่อยู่อาศัยของพันธุ์สัตว์หรือพืชที่ถูคุกคาม แต่มีคุณค่าโดดเด่นเป็นสากลจากมุมมองของวิทยาศาสตร์และจากแง่มุมของการอนุรักษ์”)

มติของที่ประชุมคณะกรรมการมรดกโลกหลังจากได้พิจารณาเอกสาร 29.COM / 8B8B Add 2 และ 29.COM.INF.8B.2 แล้วก็ได้ประกาศขึ้นทะเบียนมรดกโลก โดยเห็นว่ามีควมสำคัญดังนี้

“ผืนป่าดงพญาเย็น - เขาใหญ่มีสัตว์อยู่มากถึง 800 ชนิด รวมทั้งสัตว์เลื้อยคลานด้วยนม 112 ชนิด นก 392 ชนิด สัตว์เลื้อยคลานและสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ 200 ชนิด จึงมีความสำคัญในระดับนานาชาติต่อการอนุรักษ์สัตว์เลื้อยคลานด้วยนม นกและสัตว์เลื้อยคลานที่อยู่ในภาวะถูกคุกคามที่ถือว่ามีความสำคัญ โดดเด่นเป็นสากล ซึ่งรวมถึงสัตว์ 1 ชนิดที่ถูกคุกคามเสี่ยงภัยมากที่สุดกับสัตว์ที่เสี่ยงภัยมาก 4 ชนิด และที่มีสภาพอันตรายอีก 19 ชนิด

บริเวณผืนป่าที่ขึ้นทะเบียนมรดกโลกเป็นนิเวศป่าเขตร้อนที่สำคัญในระดับโลก ผืนสุดท้ายที่เหลืออยู่ในประเทศไทยในแถบมรสุมตะวันออก ซึ่งสามารถจะให้อยู่อาศัยเพื่อความอยู่รอดในระยะยาวของสัตว์ที่ตกอยู่ในอันตรายและมีความสำคัญระดับโลก ได้แก่ เสือโคร่ง ช้าง แมวป่า และกระต๊าก

เป็นต้น และยังมีชะนีสองชนิดที่อยู่ร่วมกัน รวมทั้งชะนีที่มีอันตราย 1 ชนิด ย่อมทำให้ผืนป่าแห่งนี้มีคุณค่าในระดับโลกมากขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งอพยพย้ายถิ่นของนกหลายประเภท รวมทั้งนกกระทงปากจุดซึ่งหายากและเสี่ยงภัย (ถอดความจากมติที่ประชุมคณะกรรมการมรดกโลก ปี พ.ศ. 2548)

นอกจากนี้ที่ประชุมคณะกรรมการมรดกโลกในครั้งนั้นยังเรียกร้องให้รัฐบาลไทยทำการศึกษาหาทางให้มีทางเดินเคลื่อนย้ายอพยพของสัตว์ป่า (wildlife corridors) ที่มีประสิทธิผลเพื่อเชื่อมป่าผืนตะวันตกกับป่าผืนตะวันออก และให้รายงานผลการศึกษานี้ให้คณะกรรมการในการประชุมครั้งต่อไปทราบ พร้อมกับกำหนดเวลาการทำงานด้วย

เพิ่มเติมไปกว่านั้น คณะกรรมการมรดกโลกยังเสนอแนะต่อประเทศไทยว่า

(ก) ให้เร่งรัดวางแผนระบบบริหารจัดการผืนป่าดงพญาเย็น - เขาใหญ่ โดยให้มีผู้บริหารจัดการ 1 คนรับผิดชอบในการ

ดูแลผืนป่าที่คุ้มครองทั้งหมด

(ข) ให้เพิ่มทรัพยากรในการบริหารจัดการตลอดทั้งผืนป่า

(ค) ให้จัดระบบการติดตามสถานภาพชีวิตในป่าอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

(ง) ดำเนินมาตรการควบคุมความเร็วของการจราจรในถนนสายสำคัญๆ ที่ตัดผ่านผืนป่า โดยเฉพาะในช่วงก่อนที่จะมีการสร้างทางเดินเคลื่อนย้ายอพยพของสัตว์ป่า (ตามข้อเรียกร้องของคณะกรรมการข้างต้น)

(จ) ต้องดำเนินการให้สถานภาพความเป็นมรดกโลกของผืนป่าแห่งนี้ได้รับการส่งเสริมอย่างแข็งขันและต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ผืนป่าแห่งนี้ให้มากที่สุด

(ฉ) ให้แสวงหาแนวทางความร่วมมือกับรัฐบาลกัมพูชาในการสร้างพื้นที่อนุรักษ์ข้ามเขตแดน (trans boundary protected area) โดยเฉพาะหาทางร่วมกับพื้นที่อนุรักษ์ภูมิสถาปัตยกรรม ที่บันเทย์ ชมาร์ รวมทั้งพื้นที่อื่นๆ ที่มีประเด็นการจัดการทรัพยากรข้ามชายแดนที่เกี่ยวข้องกับผืนป่าดงพญาเย็น - เขาใหญ่ด้วย

ในประเด็นสุดท้ายของมตินั้น คณะกรรมการมรดกโลกได้ชมเชยรัฐบาลไทยที่ได้ประกาศพื้นที่อนุรักษ์ผืนป่าใหญ่เพื่อให้การอนุรักษ์มีโอกาสสำเร็จสูงที่สุด

ปิดท้ายเรื่อง

จากประเด็นต่างๆ ในรายละเอียดของข้อมติและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการมรดกโลกในการอนุมัติขึ้นทะเบียนผืนป่าดงพญาเย็น - เขาใหญ่ข้างต้นนั้น จะเห็นได้ว่ารัฐบาลไทยโดยเฉพาะคณะ

กรรมการแห่งชาติว่าด้วยมรดกโลกของประเทศไทยมี "การบ้าน" ที่จะต้องสะสางและเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จอีกหลายข้อ

โดยเฉพาะกรณีทางหลวงสาย 304 ที่กรมทางหลวง กระทรวงมหาดไทย มีโครงการจะขยายถนนเส้น 304 กบินทร์บุรี-ปักธงชัย ซึ่งเป็นถนนที่ผ่านอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่และอุทยานแห่งชาติทับลาน จากเดิม 2 เลนเป็นถนน 4 เลนนั้น มีข้อมูลปรากฏผ่านสื่อมวลชนจำนวนมากว่าได้มีการถางไถพื้นที่ป่าไปแล้ว 4 กิโลเมตร และมีข้อมูลผ่านสื่อมวลชนว่ากรมอุทยานแห่งชาติมีความเห็นว่าถนน 304 ช่วงกิโลเมตรที่ 27 - 29 และกิโลเมตรที่ 42 - 48 มีความเหมาะสมจะสร้างเป็นสะพานยกสูงสำหรับให้รถวิ่งด้านบน ส่วนด้านล่างก็ให้ปลูกป่าทำแนวรั้วถนนเพื่อให้ป่าเชื่อมต่อกัน และเพื่อเป็นเส้นทางให้สัตว์ป่าเคลื่อนย้ายอพยพได้ตามข้อเรียกร้องของคณะกรรมการมรดกโลก

นอกจากนี้ยังมีประเด็นเรื่องการให้มีเอกภาพในการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติทั้ง 4 แห่งภายใต้ผู้บริหารของแหล่งมรดกโลกผืนป่าดงพญาเย็น - เขาใหญ่ การเพิ่มทรัพยากรในการบริหารจัดการ รวมทั้งประเด็นการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนเพื่อร่วมอนุรักษ์มรดกโลกที่มีความสำคัญ โดดเด่นในระดับโลก โดยมีให้มุ่งเน้นการส่งเสริมการท่องเที่ยวแต่อย่างเดียวดังที่ได้เน้นมาในอดีต ซึ่งเรื่องนี้โรงเรียนต่างๆ ตลอดจนภาคเอกชนก็พร้อมร่วมมือสนับสนุนอยู่แล้ว ✨

หมายเหตุเรื่องการถ่ายภาพในป่า

อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ปางสีดา ทับลาน และตาพระยา มีความหลากหลายและอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติที่ให้สีสันที่ตื่นเต้นท้าทายสำหรับช่างถ่ายภาพ ซึ่งสามารถจะเลือกถ่ายตั้งแต่มุมกว้างจากที่สูง เช่น หอส่องสัตว์ขนาดต่างๆ จนถึงถ่ายแมลงและตะไคร้ตามพื้นดิน โดยใช้โปรแกรมไมโครที่ถ่ายรายละเอียด

สำหรับการถ่ายภาพสัตว์ครึ่งกลางคืนต้องใช้ไฟฉายส่องทางช่วยอย่างมาก แต่ถ้าภาพไม่ชัดเพราะแสงไม่พอเพียง เทคโนโลยีจากโปรแกรม Photoshop ยังช่วยได้อีกมากมาย แม้ภาพต้นฉบับจะเห็นแต่ตาสีแดงสองตาในความมืดก็ไม่ควรทำถอยหรือรีบลบทิ้ง ควรรอดูภาพในจอคอมพิวเตอร์และลองใช้โปรแกรม Photoshop ดูก่อน เพราะสิ่งที่ถ่ายได้อาจจะไม่ชัด แต่อาจมีคุณค่ามาก

แหล่งข้อมูลอ้างอิง

- 1) เอกสารนำเสนอ (Nomination Document) เขาใหญ่ (Nov. 2004) และปรับปรุงแก้ไขใหม่ (Jan. 2005) เสนอขึ้นป่าดงพญาเย็น - เขาใหญ่เป็นมรดกโลก เข้าพิจารณาในการประชุมคณะกรรมการมรดกโลกครั้งที่ 29 ที่เมืองเดอร์บัน ประเทศแอฟริกาใต้, 10 - 17 กรกฎาคม 2005 (เอกสาร WHC-05/29.COM/18B, WHC/29.COM/8B.Add2 และ 29COM/INF8B2)
- 2) รายงาน IUCN World Heritage Evaluation Report, May 2005 (ID Ne 590 Rev)
- 3) มติ 29COM8B.11 (2005)
- 4) หลักเกณฑ์การพิจารณาขึ้นทะเบียนมรดกโลก หลักเกณฑ์ด้านธรรมชาติ ข้อ 4 (IV)
- 5) เอกสารมติที่ประชุมคณะกรรมการมรดกโลกครั้งที่ 31 เมื่อปี 2008 ที่ไครซ์เชิร์ช ประเทศนิวซีแลนด์ เรื่องสถานภาพการอนุรักษ์มรดกโลกดงพญาเย็น - เขาใหญ่ แสดงความห่วงใยแผนการขยายถนนหมายเลข 304 (เอกสาร WHC-07/31.COM/7B)
- 6) เอกสารมติการประชุมคณะกรรมการมรดกโลกครั้งที่ 32 เมื่อปี 2009 ที่นครควิเบค ประเทศแคนาดา เรียกร้องให้รัฐบาลไทยประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดจากการขยายถนนสาย 304 และขอให้ส่งรายงานให้คณะกรรมการมรดกโลกพิจารณาในการประชุมครั้งที่ 34 ในปี 2010 (เอกสาร 32 COM 7B.17)
- 7) ข้อมูลเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ทับลาน ปางสีดา และตาพระยา ได้จากอุทยานแห่งชาติทั้ง 4 แห่ง และจากการนำชมอุทยานของหัวหน้าอุทยานและผู้เชี่ยวชาญ กรมอุทยาน

❖ อดีตรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการฝ่ายต่างประเทศ และอดีตเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ

การศึกษาเพื่อส่งเสริมค่านิยมอันพึงประสงค์

✦ รศ. ดร.วไล ฤกษ์ป้อมเพชร

1. ความหมายของค่านิยม

ค่านิยมคือสิ่งที่ดี ที่มีคุณค่า ที่ปรารถนา และมีอิทธิพลต่อทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้คน ตัวอย่างเช่น ความซื่อสัตย์เป็นสิ่งที่ดี มีคุณค่า เป็นที่ปรารถนา เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ และปรากฏออกมาเป็นคำพูด และการกระทำ ความซื่อสัตย์จึงเป็นค่านิยม และค่านิยมจะได้รับการถ่ายทอดกันต่อไป จากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง

ค่านิยมมีบทบาทสำคัญทางสังคม ค่านิยมร่วมกันสามารถสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันของครอบครัว ของชุมชน และของชาติได้ เช่น ค่านิยมของคนไทยส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลมาจากพุทธศาสนา ซึ่งนับเป็นรากฐานของค่านิยมและวัฒนธรรมไทย และมีการสั่งสมถ่ายทอดสืบเนื่องกันมา จากอดีตถึงปัจจุบัน และเป็นพื้นฐานต่อไปในอนาคต ค่านิยมที่สืบทอดกันมาดังกล่าวนี้นี้ ต้องเป็นสิ่งที่มีความหมายเชิงคุณค่าเสียไว้ และต้องมีความหมายเชิงคุณค่าสื่อถึงคนในยุคปัจจุบันได้ จึงจะสืบทอดต่อไปยังอนาคต

ค่านิยมเป็นสิ่งที่ดีงาม แต่ปัญหาอยู่ที่ว่า ค่านิยมที่เราถือว่าดีงาม มีคุณค่าที่สืบทอดกันมาจะมีความหมายเชิงคุณค่าที่สื่อถึงคนในยุคปัจจุบันได้หรือไม่? จะเหมาะสมกับการถ่ายทอดสู่เด็กและเยาวชนในทศวรรษนี้หรือไม่? และอะไรคือค่านิยมที่พึงประสงค์สำหรับเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน และอนาคต? การศึกษาจะมีส่วนช่วยส่งเสริมค่านิยมที่พึงประสงค์ได้อย่างไร?

Values influence people's attitudes and behaviors. In terms of traditional Thai values, respect for elders, forgiveness, compassion, independence and harmony are highly revered. Today, with the emergence and advancement of modern telecommunications technologies, we live in a more connected and borderless society where traditional values compete with modern trends towards consumerism and materialism. Education has an important role to play in bridging the gap between the two. The teaching and learning of values, morals, ethics together with cultural understanding and appreciation builds the foundations for sustainable development, promoting cooperation and solidarity.

2. ค่านิยมไทย

ในบรรดาค่านิยมที่มีการถ่ายทอดสืบสานกันมา การเคารพผู้ใหญ่ นับว่ามีความสำคัญอย่างมากในสังคมไทย “ผู้ใหญ่” ที่ต้องได้รับความเคารพ หมายถึง ผู้ที่มีฐานะสูงกว่า มีอำนาจมากกว่า และมีอายุมากกว่า เป็นต้น บิดา มารดา ปู่ ย่า ตา ยาย ญาติผู้ใหญ่ คือ ผู้ที่เด็กและเยาวชนจะต้องให้ความเคารพ และผู้ใหญ่ในครอบครัวจะให้ความเมตตา ดูแล อบรม สั่งสอนผู้น้อย จึงทำให้สังคมไทยโบราณและสังคมในชนบทหลายแห่งในปัจจุบัน มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดภายในครอบครัว ทำให้ครอบครัวเข้มแข็ง การเคารพผู้ใหญ่ มิได้จำกัดอยู่เพียงในครอบครัวเท่านั้น ยังขยายไปยัง “ผู้ใหญ่” อื่นๆ ด้วย เช่น ครู

อาจารย์ ผู้มีอำนาจในการเมืองการปกครองระดับต่างๆ เป็นต้น การเคารพผู้ใหญ่ได้รับการพร่ำสอนจนเข้าสู่จิตใจของเด็กตั้งแต่วัยเยาว์ จนแสดงออกทางวาจา (การพูดไพเราะ) และทางกาย (การกราบไหว้)

การเคารพผู้ใหญ่ เป็นค่านิยมไทยที่สืบทอดมานาน จากอดีตถึงปัจจุบัน และเป็นค่านิยมที่พึงประสงค์ ควรได้รับการส่งเสริม แต่ปัญหาอยู่ที่ว่า ทำอย่างไร การเคารพผู้ใหญ่จึงจะมีความหมายเชิงคุณค่าที่จะสื่อต่อเด็กและเยาวชนในยุคปัจจุบันได้ในเมื่อเยาวชนมองว่ามีผู้ใหญ่ส่วนน้อยเท่านั้นที่น่าเคารพด้วยความจริงใจ?

ความเมตตา กรุณา เป็นค่านิยมไทย

ที่ได้รับอิทธิพลจากพุทธศาสนา ซึ่งสอนหลักพรหมวิหารสี่ ประกอบด้วย เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา สังคมไทยถือว่าเป็นสังคมที่มีเมตตา กรุณา คนไทยโดยทั่วไปมีความรัก ความปรารถนาดีต่อกัน เมื่อตกทุกข์ได้ยากก็มักจะช่วยเหลือกัน ไม่ทอดทิ้งกัน ความเมตตา กรุณา เป็นค่านิยมที่พึงประสงค์สมควรที่จะได้รับการถ่ายทอดแก่เด็กและเยาวชนในทุกยุคทุกสมัย เพราะเป็นคุณธรรมขั้นพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

ความมีน้ำใจ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การแบ่งปันล้วนเป็นค่านิยมที่สืบเนื่องมาจากความเมตตา กรุณา เป็นค่านิยมดั้งเดิมของสังคมไทยที่ถ่ายทอดมาจนปัจจุบัน โดยเฉพาะในระดับชุมชนหมู่บ้าน ซึ่งสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน ทำให้สังคมไทยมีวิถีชีวิต และวัฒนธรรมชุมชนที่ดำรงอยู่จากอดีตจนถึงปัจจุบัน

ปัญหาอยู่ที่ว่า ในสังคมเมืองยุคปัจจุบันซึ่งไม่เอื้อต่อการส่งเสริมค่านิยมดังกล่าว ทำอย่างไรจึงจะทำให้ค่านิยมซึ่งเป็นพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันอย่างสันติเกิดผลเป็นรูปธรรม คือให้ชาวซึ่งเข้าไปในจิตใจของเด็กและเยาวชน และกลับออกมาในรูปของการปฏิบัติให้ได้? ทำอย่างไรการศึกษาจึงจะมีบทบาทในการเสริมสร้างค่านิยมอันเป็นความจำเป็นในการอยู่ร่วมกันของผู้คนในปัจจุบัน และอนาคตได้?

ความสันโดษ เป็นหลักธรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งในพุทธศาสนา และเป็นค่านิยมที่ถือปฏิบัติกันมาในสังคมไทย ความสันโดษหมายถึง ความพอใจในสิ่งที่ตนมี เมื่อพอใจในสิ่งที่ตนมีแล้ว ก็ไม่ต้องดิ้นรนแสวงหาวัตถุมาเพิ่มพูนบำรุงความสุข ทำให้มีเวลาและพลังที่จะแสวงหาสิ่งที่ดีงาม ที่มีคุณค่าต่อชีวิต และสังคมคนไทยในอดีตส่วนใหญ่มีความสันโดษ จึงมีชีวิตที่เป็นสุข มีความพอใจ อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบ

ไม่แก่งแย่งชิงดีกัน ในปัจจุบัน เมื่อวัตถุนิยมและบริโภคนิยมเข้ามามีอิทธิพลในสังคม ก็มีการแสวงหาวัตถุมาปรนเปรอตนเอง และครอบครองมากขึ้นทุกที ความสันโดษจึงจางหายไป

สันโดษ เป็นค่านิยมที่ทำให้คนเป็นอิสระ พ้นจากความเป็นทาสของวัตถุนิยมและบริโภคนิยม ลดการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จึงนับว่าเป็นค่านิยมที่พึงประสงค์สำหรับโลกปัจจุบัน ทำอย่างไรการศึกษาจึงจะสามารถส่งเสริมความสันโดษให้เป็นที่เข้าใจ และปฏิบัติกันในหมู่เด็กและเยาวชนในยุคนี้?

ความสมดุล - ประสานกลมกลืน เป็นค่านิยมไทยที่สืบทอดมาตั้งแต่โบราณ เป็นความสอดคล้องกลมกลืนในความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ และระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติแวดล้อม คนไทยในสมัยก่อนมักจะไม่เผชิญหน้ากัน เพราะไม่ต้องการให้เกิดปัญหาอันอาจก่อความไม่ปรกติสุข คนไทยส่วนใหญ่จึงมีความ “เกรงใจ” ไม่ปรารถนาจะ “รบกวน” ผู้อื่น และมักจะ “อดกลั้น” ยอมรับสถานการณ์ต่างๆ และมักจะกล่าวว่า “ไม่เป็นไร” เพื่อรักษาความสอดคล้อง ความสงบ และเพื่อไม่ให้เกิดปัญหา ทำให้สภาพของสังคมและธรรมชาติแวดล้อมเป็นไปตามปกติ ค่านิยมดังกล่าวนี้มีพื้นฐานมาจากพุทธศาสนา และมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของคนไทย

ความสมดุล - ประสานกลมกลืน เป็นค่านิยมที่เหมาะสมสำหรับยุคปัจจุบันที่มีความขัดแย้ง มีการจ้องทำร้ายกัน ทำให้ชีวิต สังคม และธรรมชาติแวดล้อมเสื่อมโทรม คนในปัจจุบันจึงดำรงชีวิตในภาวะที่ไม่มีดุลยภาพ ไม่มีความสงบสุข ทำอย่างไรจึงจะทำให้การศึกษามีส่วนในการเสริมสร้างดุลยภาพในการดำรงชีวิตมนุษย์ ให้ประสานกลมกลืนและเกื้อกูลกัน อันจะนำไปสู่สันติสุขในโลก

3. ค่านิยมสากล

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสารทำให้มนุษย์มีการติดต่อกันได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ มีความสัมพันธ์กันในระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น และโลกของเราได้กลายเป็นโลกที่ “ไร้พรมแดน” นอกจากนั้นกระแสโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดความคิดเรื่อง “หมู่บ้านโลก” และ “พลเมืองโลก” ซึ่งมีความหมายรวมถึงว่า มนุษย์ทั้งหลายจะต้องมีชีวิตอยู่ในโลกใบเดียวกันนี้ให้ได้ ในยุคนี้ ปัญหาที่เกิดขึ้นในประเทศหนึ่งประเทศใดจะส่งผลกระทบต่อประเทศอื่นๆ ด้วย จึงมีผู้เปรียบเทียบว่าโลกของเราคือหมู่บ้านของเรา ถ้าบ้านหลังหนึ่งเกิดไฟไหม้ ทุกหลังคาเรือนย่อมไม่ปลอดภัยด้วย ดังนั้นมนุษย์ทุกคนจึงมีส่วนร่วมในชะตากรรมเดียวกัน และมีส่วนรับผิดชอบร่วมกันในปัญหาต่างๆ ของโลก

ด้วยเหตุนี้ การมีค่านิยมสากลย่อมทำให้เกิดเอกภาพของมนุษยชาติ **ความร่วมมือกัน (Co-operation)** และ **ความสมานฉันท์ (Solidarity)** เป็นตัวอย่างของค่านิยมสากลที่สร้างความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน (Unity) บนพื้นฐานของเสรีภาพและความเสมอภาค

เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในระดับนานาชาติแล้วว่า ในคริสต์ศตวรรษที่ 21 นี้ สิ่งสำคัญสำหรับมนุษยชาติคือ การเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันให้ได้ และค่านิยมสากลที่จะช่วยส่งเสริมให้มนุษย์อยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ คือบรรดาค่านิยมที่ก่อให้เกิด **สันติภาพ การเคารพสิทธิมนุษยชน ประชาธิปไตย และการพัฒนาที่ยั่งยืน** การศึกษาค่านิยมที่ส่งเสริมสันติภาพ สิทธิมนุษยชน ประชาธิปไตย และการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นกระบวนการที่เป็นองค์รวม และมีความเกี่ยวพันต่อกัน ทั้งนี้เพราะการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ครอบคลุมชีวิตมนุษย์ในแง่ต่างๆ ย่อมไม่บรรลุผลสำเร็จถ้าไม่มีสันติภาพ สันติภาพคงดำรงอยู่ไม่ได้ถ้าปราศจาก

ประชาธิปไตย และยอมเป็นการยากที่จะส่งเสริมประชาธิปไตยตราบดีที่ยังมีการละเมิดสิทธิมนุษยชนอยู่

เมื่อมีความเชื่อมั่นว่า สันติภาพ สิทธิมนุษยชน ประชาธิปไตย และการพัฒนาที่ยั่งยืน มีความสำคัญ และเป็นพื้นฐานที่ทำให้มนุษย์อยู่ร่วมกันได้ นักวิชาการ นักการศึกษา ครูอาจารย์จากภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกกลุ่มหนึ่ง จึงร่วมมือกับองค์การยูเนสโก จัดตั้งเครือข่ายขึ้น ชื่อว่า Asia - Pacific Network for International Education and Values Education (APNIEVE) เมื่อ พ.ศ. 2538 เพื่อทำการวิจัย และผลิตคู่มือครู เกี่ยวกับการศึกษาค่านิยม หนังสือเล่มแรกที่พิมพ์ออกใช้ในการอบรมครู คือ “Learning to Live Together in Peace and Harmony: Values Education for Peace, Human Rights, Democracy and Sustainable Development for Asia - Pacific Region” ได้อธิบายถึงค่านิยมสากลที่เหมาะสมสำหรับยุคปัจจุบันที่เน้นการเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันของมนุษยชาติ

4. ค่านิยมที่พึงส่งเสริมในสังคมไทยยุคปัจจุบัน

มาตรา 6 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 บัญญัติว่า : “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” ส่วนมาตรา 7 เน้นถึง “กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริม สิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ การเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ตลอดจนอนุรักษทรัพย์ากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง”

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เน้นการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เน้นประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การรู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งหมดนี้ตรงกับหลักการของยูเนสโกที่ส่งเสริมสันติภาพ สิทธิมนุษยชน ประชาธิปไตย และการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งนับเป็นพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

กล่าวได้ว่า นอกเหนือจากค่านิยมที่มีการถ่ายทอดสืบสานกันมาในสังคมไทย เช่น การเคารพผู้ใหญ่ ความเมตตา กรุณา ความสันโดษ ความสมถะ - ประสานกลมกลืน ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ซึ่งนับว่าเป็นค่านิยมที่พึงประสงค์ สมควรส่งเสริมให้ดำรงอยู่ต่อไปแล้ว ค่านิยมที่จำเป็นจะต้องส่งเสริมแก่เด็กและเยาวชนในสังคมปัจจุบันและอนาคต ได้แก่ : ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความยุติธรรม เสรีภาพ ความเสมอภาค การเคารพศักดิ์ศรีของมนุษย์ การยอมรับความหลากหลาย ขันติธรรม การพึ่งตนเอง ความริเริ่มสร้างสรรค์ และความใฝ่รู้ เป็นต้น ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นค่านิยมที่สนับสนุนให้มนุษย์อยู่ร่วมกันได้อย่างสันติกล่าวคือ เป็นค่านิยมที่ส่งเสริมคุณธรรมสากลอันเป็นพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันของมนุษยชาติคือ สันติภาพ สิทธิมนุษยชน ประชาธิปไตย และการพัฒนาที่ยั่งยืน

5. การศึกษาเพื่อส่งเสริมค่านิยมอันพึงประสงค์

ค่านิยมเมื่อปรากฏอยู่ในหนังสือ ในคำเทศน์ ในคำอธิบาย การสอนในห้องเรียน มักจะเป็นนามธรรม ยากที่จะก่อให้เกิดจิตสำนึก ตัวอย่างเช่น การสอนเรื่องศักดิ์ศรี

ของผู้ด้อยโอกาสมักจะไม่เกิดผล ถ้าหากว่าไม่ได้มีการสัมผัส ถ้าหากว่าค่านิยมนั้นไม่ได้ถูกทำให้ซาบซึ้งเข้าไปภายในจิตใจ และกลับออกมาในรูปของการปฏิบัติ ดังนั้น **ค่านิยมศึกษา (Values Education)** หรือกระบวนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมค่านิยมจึงมีความสำคัญในการปลูกฝังค่านิยมในหมู่เด็กและเยาวชน เพราะเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดค่านิยม คุณธรรม และวัฒนธรรม และเป็นเป้าหมายของสังคมให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

การศึกษาในปัจจุบันต้องเผชิญกับปัญหามากกว่าสมัยก่อน เพราะได้เกิดกระแสของการรวมตัวกันเป็นสังคมโลก การศึกษาในปัจจุบันจึงเป็นหัวใจของการพัฒนา ทั้งในแง่เฉพาะตัวบุคคลและในแง่ของสังคมโดยรวม พันธกิจของการศึกษาก็คือ ช่วยให้ผู้ทุกคนมีพัฒนาการจนเต็มขีดความสามารถ ให้ตระหนักในศักยภาพเชิงสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ใฝ่ปฏิบัติ และให้สัมฤทธิ์ผลในเป้าหมายของชีวิต พันธกิจของการศึกษาดังกล่าวมีความสำคัญ เพราะถ้าทำได้สำเร็จก็จะเป็นการช่วยให้บุคคลมีโอกาสมากขึ้นในชีวิต และช่วยเอื้อในการแสวงหาโลกที่ดีและเป็นธรรมมากกว่าเดิมให้มวลมนุษย์ได้อยู่อาศัย

ด้วยเหตุนี้ การเน้นให้ความสำคัญกับ **มิติของการศึกษาด้านค่านิยม คุณธรรม และวัฒนธรรม** เพื่อช่วยให้แต่ละคนรู้จักและเคารพความเป็นปัจเจกชนของบุคคลอื่น และเข้าใจพัฒนาการของโลกมนุษย์ ก็ย่อมจะนำไปสู่ความสมัครสมานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมวลมนุษย์ได้ ความเข้าใจร่วมกันของมนุษยชาติ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างสันติวิธี และความปรองดองกัน เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งของความอยู่รอดของมนุษย์ ฉะนั้นการศึกษาจะต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ที่จะชักนำให้ทั่วโลกมีความเข้าใจที่ดีต่อกัน มีความรับผิดชอบ และมีความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกันมากยิ่งขึ้น

โดยยอมรับและเคารพในความแตกต่าง
ด้านวัฒนธรรมและคตินิยม

หลักการพื้นฐานของการยอมรับและ
เคารพในความแตกต่างกันของปัจเจกชน
และของกลุ่มชนหมายความว่า **นโยบาย
การศึกษาจะต้องมีความหลากหลาย**
อย่างพอเหมาะพอควร และ**จะต้องไม่เป็น
สาเหตุของการแบ่งแยกทางสังคม**

การศึกษาที่มีสูตรสำเร็จในการเรียน
การสอนที่มุ่งเน้นสารัตถะ เช่น การพัฒนา
องค์ความรู้ที่เป็นนามธรรมจนละเลย
คุณลักษณะที่สำคัญอื่นๆ เช่น จินตนาการ
ความสามารถในการสื่อสาร ความเป็นผู้นำ
ความสุนทรีย์ มิติทางจิตวิญญาณของการ
ดำรงชีวิต ตลอดจนทักษะทางเหตุการณ์
ย่อมทำให้ผู้เรียนไม่ได้รับประโยชน์จากการ
ศึกษาอย่างเต็มที่ และการพัฒนาศักยภาพ
ของผู้เรียนแต่ละคนจะงังกัน และเมื่อการ
เรียนการสอนในโรงเรียนไม่สอดคล้องกับ
สติปัญญา และความใฝ่ฝันของผู้เรียนแล้ว
พวกเขาก็อาจถูกทอดทิ้งให้โดดเดี่ยวอยู่กับ
ระบบการศึกษาที่ไม่เอื้อประโยชน์แก่ตน

ระบบการศึกษาที่เน้นการแข่งขันอาจ
เป็นสาเหตุที่นำไปสู่การกีดกันและการ
แบ่งแยกทางสังคม ถึงแม้ว่าในบางกรณี
การแข่งขันจะช่วยพัฒนาภูมิปัญญาของ
ผู้เรียน แต่ผลการเรียนทางด้านวิชาการ

อย่างเดียวย่อมทำให้เกิดการคัดเลือกใน
รูปแบบที่ไม่เหมาะสม ผลสัมฤทธิ์ทางการ
ศึกษาที่ต่ำอาจทำให้ผู้เรียนกลายเป็นกลุ่ม
ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม หรือถูกกีดกันออกไป
จากสังคม เกิดการแบ่งแยกผู้เรียนออก
เป็นสองประเภท และเมื่อการแบ่งแยกนี้
ขยายขอบเขตเข้าไปในแวดวงของอาชีพ
และการทำงาน เยาวชนที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการศึกษาต่ำจะเสียเปรียบเมื่อไป
สมัครงาน และถ้าประตูกิจการงานของตน
ถูกปิดตายเพราะไม่มีใครจ้างก็ทำให้หมด
โอกาสที่จะเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

ดังนั้นการศึกษาจะต้องสนองความ
ต้องการส่วนบุคคล ส่งเสริมความสามารถ
เฉพาะตัวด้วยการจัดหลักสูตรให้ครอบคลุม
หลากหลายสาขาวิชา รวมทั้งกิจกรรมและ
ศิลปกรรม ระบบการเรียนการสอนควรมี
ความหลากหลายให้มากที่สุดเท่าที่จะ
ทำได้ เพื่อดึงความถนัดและทักษะที่แฝง
เร้นอยู่ในตัวผู้เรียนออกมาให้ประจักษ์

การศึกษาที่ปลูกฝังค่านิยมจะต้อง
ดำเนินเป็นกิจกรรมปกติธรรมดาที่ต่อเนื่อง
ตลอดไป ทั้งนี้เพราะค่านิยมเป็นสิ่งที่ไม่อาจ
ยัดเยียดให้แก่กันได้ แม้ว่าจะจะเป็นค่านิยม
ที่พึงประสงค์สำหรับสังคม ถ้าครูใช้วิธี
สอนค่านิยมด้วยการบังคับ ผู้เรียนก็จะมี
ปฏิกิริยาตอบโต้ไม่ยอมรับ เพราะค่านิยม
ทั้งหลายจะมีความหมายก็ต่อเมื่อผู้เรียน

มีสิทธิเลือกรับและปฏิบัติค่านิยมดังกล่าว
ด้วยตนเองอย่างมีอิสระเสรีเท่านั้น สิ่งที่
โรงเรียนพึงกระทำก็คือช่วยกระตุ้นให้
นักเรียนมีโอกาสแสดงพฤติกรรมแห่ง
ค่านิยม และคุณธรรมที่กำหนดเป็นประจำ
ทุกวัน ด้วยการส่งเสริมให้นักเรียนรับฟัง
และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น
สนับสนุนให้มีการอภิปรายถกเถียงเกี่ยวกับ
ปัญหาในเรื่องค่านิยม และคุณธรรม

นอกจากนี้ โรงเรียนและครูยังมีหน้าที่
ที่จะต้องให้ความรู้ ความเข้าใจ และความ
กระจ่างแก่นักเรียนในเรื่องภูมิหลังของ
ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และศาสนา ที่
เป็นบ่อเกิดของอุดมการณ์ต่างๆ ที่กำลัง
เรียกร้องความสนใจจากบรรดาเด็กและ
เยาวชนในโรงเรียน และด้วยวิธีการ
ดังกล่าวนี้ เด็กและเยาวชนจะได้รับการ
ช่วยเหลือให้สามารถสร้างระบบในการคิด
และเลือกสรรค่านิยมให้แก่ตนเองได้อย่าง
อิสระ บนพื้นฐานของความรู้และข้อมูลที่
ถูกต้อง ซึ่งจะนำไปสู่ความมีคุณภาพ และ
เปิดโลกทัศน์ของตนให้กว้างไกล

การส่งเสริมการศึกษาที่ปลูกฝัง
ค่านิยมในลักษณะนี้ นับเป็นการวาง
รากฐานให้กับการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข
ในปัจจุบันและอนาคต *

บรรณานุกรม:

- 1) พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต) : วัฒนธรรมไทยสู่ยุคเป็นผู้นำและเป็นผู้ให้
- 2) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
- 3) Jacques Delors Learning : The Treasure Within (Report to UNESCO of the International Commission on Education for the Twenty - first Century)
ฉบับแปลเป็นไทย : รายงานเสนอต่อยูเนสโก โดยคณะกรรมการนานาชาติว่าด้วยการศึกษาในศตวรรษที่ 21 เรื่อง “การเรียนรู้ : ชุมทรัพย์ในตน”
- 4) UNESCO - APNIEVE : Learning to live Together in Peace and Harmony : Values Education for Peace, Human Rights Democracy and Sustainable Development for Asia-Pacific Region

เอกอัครราชทูตเกาหลีเหนือเยี่ยมคารวะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2553 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ) พร้อมด้วยรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (นางศรีวิการ์ เมฆธวัชชัยกุล) ได้ให้การต้อนรับ ฯพณฯ นายอัน ชง นัม เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี (เกาหลีเหนือ) และคณะ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ แสดงความยินดีในโอกาสที่เอกอัครราชทูต ฯพณฯ นายอัน ชง นัม เข้ารับตำแหน่ง ซึ่ง ฯพณฯ นายอัน ชง นัม ได้แสดงความขอบคุณที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ให้การต้อนรับ และเนื่องจากผู้นำของเกาหลีเหนือได้ให้ความสำคัญต่องานด้านการศึกษาเป็นอย่างมาก จึงได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับการเรียนภาษาไทย

มากขึ้น โดยมหาวิทยาลัยในกรุงเปียงยาง มีการเปิดสอนภาษาไทยมาแล้วกว่า 10 ปี นอกจากนี้ การที่ประเทศไทยและเกาหลีเหนือได้ลงนามความตกลงด้านวัฒนธรรมระหว่างกันแล้ว จึงเสนอให้มีความร่วมมือทางวัฒนธรรมระหว่างสองประเทศมากขึ้น โดยประสงค์จะส่งนักศึกษาของเกาหลีเหนือเข้ามาศึกษาภาษาไทยในประเทศไทย ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการยินดีสนับสนุนการดำเนินการความร่วมมือด้านวัฒนธรรม และมหาวิทยาลัยของไทยมีหลายแห่งที่เปิดสอนภาษาไทยให้แก่นักศึกษาต่างชาติ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง รวมทั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏหลายแห่ง ประกอบกับกลุ่มประเทศอาเซียนยังมี

เป้าหมายในการส่งเสริมด้านอาเซียนศึกษาภายในปี 2015 ซึ่งจะสนับสนุนความร่วมมือด้านภาษาและวัฒนธรรมกับทุกประเทศ ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงยินดีให้ความร่วมมือในการที่เกาหลีเหนือจะส่งนักศึกษาเข้ามาศึกษาภาษาไทย โดยสามารถดำเนินการได้ 2 ระดับ คือการแลกเปลี่ยนครูอาจารย์ และการแลกเปลี่ยนนักศึกษา ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการจะช่วยอำนวยความสะดวกด้านการจัดหาสถานศึกษา แต่สำหรับค่าเล่าเรียนผู้ที่สนใจจะต้องรับผิดชอบเอง

เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐเกาหลีเข้าเยี่ยมคารวะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2553 ฯพณฯ นายจอง แฮ-มุน (H.E. Mr. Chung Hae-moon) เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐเกาหลีประจำประเทศไทย ได้เข้าเยี่ยมคารวะ นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (นายเจดีย์ว อยุธยาภิรกษ์) และรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (นางศรีวิการ์ เมฆธวัชชัยกุล) ได้ให้การต้อนรับ ณ ห้องรับรองจันทรมุข

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างประเทศไทยกับเกาหลีใต้ที่ดำเนินมาเป็นเวลายาวนาน รวมถึงการได้พบปะกับ Mr. Gwang Jo Kim ผู้อำนวยการสำนักงานยูเนสโกกรุงเทพฯ ในโอกาสการประชุม SEAMEC ครั้งที่ 45 ที่ฟิลิปปินส์ และการประชุมการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for All) ที่ประเทศเอธิโอเปีย เมื่อช่วงต้นปีที่ผ่านมา ทั้งนี้ ฯพณฯ นายจอง แฮ-มุน ได้

แสดงความชื่นชมถึงความสวยงามของประเทศไทยที่ทำให้ชาวเกาหลีใต้เดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากในแต่ละปี โดยเฉพาะการมาอันนี้มุนในสถานที่ยอดนิยม ได้แก่ ภูเก็ต กระบี่ สมุย ส่งผลทำให้มีเด็กเกาหลีใต้เกิดใหม่ประมาณ 15 % ดังนั้น รัฐบาลเกาหลีใต้จึงมีนโยบายที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์และขยายความร่วมมือสู่ระดับเยาวชนให้มากขึ้น และในเดือนกรกฎาคมปีนี้จะมีการจัดงานเพื่อรำลึก 60 ปีสงครามเกาหลี เพื่อขอบคุณรัฐบาลไทยที่ได้สนับสนุนกองกำลังทหารไปร่วมรบที่เกาหลีใต้ในนามสหประชาชาติเป็นประเทศแรกในเอเชีย โดยจะมีกิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือกับไทยตลอดทั้งปี รวมทั้งการจัดพิธีส่งมอบดีเจดอลเปียโนให้แก่โรงเรียนของไทยอย่างเป็นทางการโดยบริษัท บุญองแฮ็ลซิง จำกัด นอกจากนี้ในปีนี้ เกาหลีใต้ได้แจกจ่ายหนังสือส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย - เกาหลี สำหรับเด็กอายุ 5 - 6 ปี

จำนวน 25,000 เล่ม ให้แก่โรงเรียนในชนบทของไทยและโรงเรียนในกรุงเทพฯ และยังมีทุนการศึกษาจากบริษัทเอกชนฯ ของเกาหลีใต้อีกส่วนหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์ด้านการศึกษากับเกาหลีใต้ในอนาคตด้วย พร้อมกันนี้ ฯพณฯ นายจอง แฮ-มุน ได้เรียนเชิญรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงศึกษาธิการเข้าร่วมงานเลี้ยงอาหารค่ำ ณ ทำเนียบเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐเกาหลี ในช่วงวันที่ 31 พฤษภาคม - 3 มิถุนายน 2553 ด้วย

การประชุมเรื่องกระบวนการเทียบเคียงสมรรถนะของระบบ การศึกษาเพื่อพัฒนานโยบายและติดตามผลการดำเนินงาน ด้านการศึกษาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียง

ธนาคารโลก สำนักงานยูเนสโก กองทุน พัฒนาโครงการการศึกษา (Education Program Development Fund - EPDF) ของ รัฐบาลสาธารณรัฐเกาหลีและกระทรวง ศึกษาธิการไทย ร่วมกันเป็นเจ้าภาพจัดการ ประชุมเรื่องกระบวนการเทียบเคียงสมรรถนะ ของระบบการศึกษาเพื่อพัฒนานโยบายและ ติดตามผลการดำเนินงานด้านการศึกษาใน ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียง ระหว่างวันที่ 21 - 23 มิถุนายน 2553 ณ โรงแรม Orchard Parade ประเทศสิงคโปร์ โดยมีนักการศึกษาจากนานา ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงและ แปซิฟิกเข้าร่วมการประชุมฯ ประมาณ 100 คน สำหรับคณะผู้แทนไทย มี ดร.ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์ ที่ปรึกษาสำนักความสัมพันธ์

ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นหัวหน้าคณะ มี ดร.มานิต บุญประเสริฐ เป็นผู้ดำเนินการอภิปรายภายใต้หัวข้อ “การบริหารการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน” มี ดร.สุนีย์ คล้ายนิล ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) ได้นำเสนอประสบการณ์ ของประเทศไทยในการประเมินผลสัมฤทธิ์ ทางการศึกษาในด้านการอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ภายใต้โครงการประเมิน นักเรียนนานาชาติ (Program for International Student Assessment - PISA) ขององค์การ เพื่อความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Organization for Economic Cooperation and Development - OECD) และมี

ดร. ไพฑูรย์ สินลารัตน์ ได้เป็นผู้ดำเนินการ อภิปรายภายใต้หัวข้อ “นโยบายการพัฒนาครู” ด้วย ในการนี้ ผู้แทนไทยที่เข้าร่วมการประชุมฯ ได้รับทราบข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับระบบ นโยบายและยุทธศาสตร์การศึกษา รวมทั้งได้ เรียนรู้ประสบการณ์จากนักการศึกษาของ นานาประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงและ แปซิฟิก ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับหัวข้อหลัก 3 เรื่อง ได้แก่ ระบบการประเมินผลสัมฤทธิ์ ทางการศึกษา การอาชีพศึกษา และการ บริหารการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ฯลฯ เพื่อนำไปปรับใช้ในการยกระดับคุณภาพการ เรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาซึ่ง นำไปสู่มาตรฐานและคุณภาพการศึกษาใน ระดับสากล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการให้โอวาทแก่เยาวชนที่จะเข้าร่วม การแข่งขันกล่าวสุนทรพจน์ภาษาอังกฤษในที่ชุมชน ระดับนานาชาติ

เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2553 นาง ลาลีวรรณ กาญจนจารี นายกษมาคมการ พุฒภาษาอังกฤษ (ประเทศไทย) ได้นำ นักเรียนและนักศึกษา ได้แก่ นางสาว นัทธรัตน์ มงคลสินธุ์ จากโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และ นายธาวิณ คิม จากวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล เข้าร่วมโอวาทจาก นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการ ในโอกาสที่จะออก เดินทางไปเข้าร่วมการแข่งขันกล่าว สุนทรพจน์ภาษาอังกฤษในที่ชุมชนระดับ นานาชาติ ณ ประเทศอังกฤษ ในระหว่าง วันที่ 17 - 21 พฤษภาคม 2553 ทั้งนี้ นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ ได้แสดงความ ชื่นชมเยาวชนไทยที่ได้สั่งสมความรู้ และ ประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการ

สื่อสารได้อย่างโดดเด่น สามารถคัดสรร เนื้อหาสาระ รวมทั้งใช้ทักษะในการนำเสนอ จนชนะใจกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ชาวไทยและต่างประเทศ ทำให้ได้รับการ คัดเลือกเป็นผู้แทนไปแข่งขันในระดับ นานาชาติโดยขอให้ทั้งสองคนตั้งใจทำ หน้าที่ผู้แทนประเทศไทยอย่างเต็มที่ด้วย น้ำใจนักกีฬา รู้จักสร้างมิตรภาพและสร้าง เครือข่ายกับเพื่อนใหม่อย่างรู้คุณค่า เพื่อให้ คู่แข่งกับรางวัลชีวิตที่ได้รับจากความ อุดสาหกรรมเพียงในครั้งนี้นี้ รวมทั้งอวยพร ให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน และเดินทางโดยสวัสดิภาพ พร้อมกันนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ แสดงความขอบคุณต่อสมาคมการพูด ภาษาอังกฤษ (ประเทศไทย) และผู้ที่ เกี่ยวข้อง ที่ได้ให้ความร่วมมือกับกระทรวง

ศึกษาธิการในการจัดกิจกรรมที่เป็น ประโยชน์มาอย่างต่อเนื่อง และหวังจะได้ รับความร่วมมือในการพัฒนาองค์ความรู้ ด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษใน รูปแบบอื่นอีกในอนาคต

กระทรวงศึกษาธิการรับมอบดิจิตอลเปียโน จากบริษัทบูยอง เข้าสัซซิ่ง จำกัด

เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2553 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ) ได้ลงนามรับมอบดิจิตอลเปียโนกับประธานเครือบริษัทบูยอง เข้าสัซซิ่ง จำกัด (Mr. Lee Joong Keun) โดยวัตถุประสงค์ในการบริจาคดิจิตอลเปียโน จำนวน 6,300 หลังให้แก่สถานศึกษาของไทยนี้ เพื่อเป็นการระลึกถึงการครบรอบ 60 ปี สงครามเกาหลี และเพื่อขอบคุณรัฐบาลไทยที่ได้สนับสนุนกองกำลังทหารจำนวน 6,300 นาย ไปร่วมรบที่เกาหลีในนามสหประชาชาติเป็นประเทศแรกในเอเชีย ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการจะนำดิจิตอลเปียโนไปมอบให้กับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และบางส่วนจะมอบให้กับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา

เอกชน โดยจะมีการบันทึกเพลงไทยลงในดิจิตอลเปียโน จำนวน 3 เพลง คือ เพลงชาติ เพลงสดุดีมหาราชา เพลงหน้าที่ของเด็ก และจะมีเพลงแปลจากภาษาเกาหลี จำนวน 2 เพลง คือ เพลงจบการศึกษา กับเพลงรักของแม่ ซึ่งจะมีการร้องประสานเสียงโดยนักเรียนไทย ต่อมาเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2553 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้เข้าร่วมพิธีรับมอบดิจิตอลเปียโนอย่างเป็นทางการจากประธานเครือบริษัทบูยอง เข้าสัซซิ่ง จำกัด โดยมีเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐเกาหลีประจำประเทศไทย (Mr. Chung Hae-moon) และผู้บริหารระดับสูงกระทรวงศึกษาธิการร่วมเป็นสักขีพยาน ณ โรงเรียนสตรีวิทยา กรุงเทพฯ และได้เชิญทหารผ่านศึกเกาหลีของไทยเข้าร่วมเป็นเกียรติในงานดังกล่าว รวมทั้งสถาน

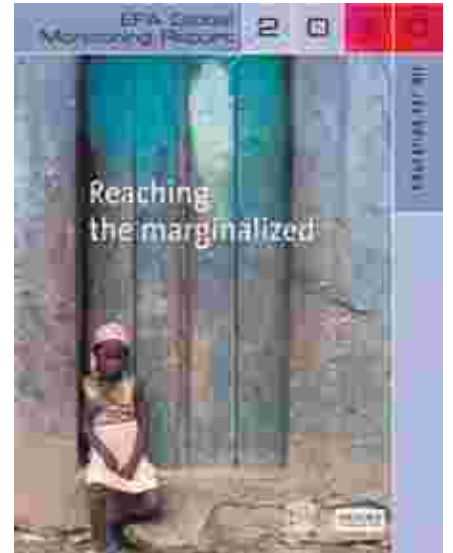

ศึกษาที่ได้รับมอบดิจิตอลเปียโนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ตลอดจนครูอาจารย์ และนักเรียนด้วย ขณะนี้ดิจิตอลเปียโนบางส่วนได้ส่งมาถึงประเทศไทยแล้ว โดยทยอยจัดส่งมาให้เป็นชุดชุดละ 110 หลัง การที่สาธารณรัฐเกาหลีให้การสนับสนุนดิจิตอลเปียโนให้กับประเทศไทยในครั้งนี้ จึงนับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการสนับสนุนความร่วมมือและการจัดการศึกษาของไทย

งานเปิดตัวรายงานระดับโลกว่าด้วยการติดตามการศึกษาเพื่อปวงชนของยูเนสโก

กระทรวงศึกษาธิการในฐานะคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) ได้ร่วมกับสำนักงานยูเนสโก กรุงเทพฯ จัดงานเปิดตัวรายงานระดับโลกว่าด้วยการติดตามการศึกษาเพื่อปวงชน พ.ศ. 2553 (2010 Education for All Global Monitoring Report) ในหัวข้อ “Reaching the Marginalized” เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2553 ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีนางศรีวิการ์ เมฆวัชรชัยกุล รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ฝ่ายต่างประเทศ เป็นประธานกล่าวเปิดงาน ซึ่งผู้ร่วมงานประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานการศึกษาต่างๆ สำนักงานยูเนสโก กรุงเทพฯ และธนาคารโลก ทั้งนี้ เนื้อหาในรายงานเกี่ยวข้องกับกรณีติดตามผลการจัดการศึกษาเพื่อกลุ่มด้อยโอกาสทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development

Goals: MDGs) ข้อ 2 และ 3 โดยมุ่งเน้นบทบาทของนโยบายและการปฏิรูปทางการศึกษาเกี่ยวกับการลดความไม่เท่าเทียมกันทางสังคม รวมถึงผลกระทบของวิกฤติเศรษฐกิจโลกในเรื่องของเงินบริจาคเพื่อการศึกษาและระบบการศึกษาของประเทศที่ยากจน นอกจากนี้ ในช่วงบ่ายของวันเดียวกัน ยังจัดให้มีการประชุมเสวนาโต๊ะกลมว่าด้วยประเด็นการยุติการแพร่ระบาดของวิกฤติทางการเงินของโลก (Roundtable Discussion on “Education Financing Issues in the Face of the Global Financial Crisis”) โดยมีผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สภาพัฒน์) และผู้แทนจากกระทรวงการคลัง มาร่วมหารือให้ข้อคิดเห็นและแนวทางเกี่ยวกับนวัตกรรมในการจัดสรรงบประมาณทางการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินงานแผนกระตุ้น

เศรษฐกิจของรัฐบาลไทย (Economic Stimulus Package) ที่มุ่งลดผลกระทบที่เกิดขึ้นจากภาวะวิกฤติทางการเงิน รวมทั้งเรื่องการศึกษาและเพื่อเป็นการตอบสนองและสื่อให้เห็นถึงความสำคัญของงาน “2010 EFA Global Action Week (GAW)” ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ Global Campaign for Education (GCE) จัดให้มีขึ้นทั่วโลกเป็นประจำทุกปี โดยในปีนี้นั้นเน้นจัดกิจกรรมในหัวข้อ “Financing Quality Public Education: A Right for All”

วารสารความร่วมมือกับต่างประเทศของกระทรวงศึกษาธิการ

THE BULLETIN ON INTERNATIONAL COOPERATION OF THE MINISTRY OF EDUCATION

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อในการเผยแพร่ข้อมูลและความเคลื่อนไหว รวมทั้งความคืบหน้าของกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในงานด้านความร่วมมือกับต่างประเทศ
2. เพื่อเป็นแหล่งรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือกับต่างประเทศของกระทรวงศึกษาธิการ สำหรับใช้ในการสืบค้นอ้างอิงในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป
3. เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความร่วมมือกับต่างประเทศของกระทรวงศึกษาธิการในอันที่จะนำมาซึ่งการพัฒนาความร่วมมือกับต่างประเทศในอนาคต

กำหนดออก

ปีละ 4 ฉบับ ประจำเดือน มกราคม - มีนาคม, เมษายน - มิถุนายน, กรกฎาคม - กันยายน และ ตุลาคม - ธันวาคม

ที่ปรึกษา

- ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ฝ่ายต่างประเทศ

บรรณาธิการ

นายไพศาล วิศาลภรณ์ ผู้อำนวยการสำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ

ผู้จัดการการพิมพ์

นางนฤมล สุวรรณเนตร

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

- นางสาวศรียา อมตวิวัฒน์
- นางยุวดี ภูริโกโดย
- นางสาวสมใจ ธีรทิวส์
- นางชนิษฐา ห่านิรัติศัย
- นายสมทรง งามวงษ์
- นางนฤมล สุวรรณเนตร
- Ms. Elizabeth Saul
- นางสาวปนัดดา งามสมพล
- นางจිරนนท์ ทรงชาติ
- นายกรภัทร พฤษชัยกุล

สำนักงาน

สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ถนนราชดำเนินนอก เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทร. 0-2628-5646-9 ต่อ 124 โทรสาร 0-2628-5649 www.bic.moe.go.th

Objectives

1. To disseminate updated summaries on the work of the Ministry of Education and collaborating organizations on international cooperation
2. To serve as a reference point and platform to stimulate further research into specific programmes and activities
3. To promote the exchange of ideas and information to develop future cooperation

Date of Issue

The Bulletin is a quarterly periodical issued in January, April, July and October.

Advisors

- Permanent Secretary, Ministry of Education
- Deputy Permanent Secretary for Education (Foreign Affairs)

Editor

Paisal Wisalaporn Director, Bureau of International Cooperation

Manager

Narumol Suwannetr

Assistant Editors

- Duriya Amatavivat
- Yuwadee Phooriphokhai
- Somjai Theeratiith
- Kanittha Hanirattisai
- Somsong Ngamwong
- Narumol Suwannetr
- Elizabeth Saul
- Panadda Ngamsompon
- Jeeranan Songchart
- Korapat Pruekchaikul

Office

Bureau of International Cooperation, Office of the Permanent Secretary, Ministry of Education, Ratchadamnoen Nok Avenue, Dusit, Bangkok 10300, Thailand. Tel. 0-2628-5646-9 ext. 124 Fax. 0-2628-5649 www.bic.moe.go.th

พิมพ์ที่ : บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

บุคคลหรือองค์กรใดต้องการนำข้อเขียน หรือบทความที่อยู่ในวารสารฉบับนี้ไปตีพิมพ์อ้างอิง หรือประโยชน์ในสิ่งตีพิมพ์อื่น

ขอความกรุณาแจ้งสำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการทราบเป็นการล่วงหน้า และขอให้ระบุชื่อผู้เขียนหรือชื่อวารสารในการอ้างอิงด้วย

Journée mondiale du livre et du droit d'auteur
World Book and Copyright Day

23 avril
2010
April 23rd

สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
www.bic.moe.go.th